Projekt z dnia 9 lipca 2014 r.

U S T A W A

z ..... 2014 r.

o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749, z późn. zm.[1)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, przepisy działu III stosuje się również do opłat do których ustalenia lub określenia uprawnione są inne niż wymienione w § 1 pkt 1 organy.";

2) w art. 3:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) deklaracjach - rozumie się przez to również zeznania, wykazy, zestawienia oraz informacje, do których składania obowiązani są, na podstawie przepisów prawa podatkowego, podatnicy, płatnicy i inkasenci;",

b) pkt 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11) podmiocie krajowym – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę niemającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiązaną z innym podmiotem w rozumieniu przepisów prawa podatkowego dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych, oraz zagraniczny zakład, w rozumieniu tych przepisów, położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

12) podmiocie zagranicznym – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę niemającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiązaną z innym podmiotem w rozumieniu przepisów prawa podatkowego dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych

---

[1)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149, 1289 i 1313 oraz z 2014 r. poz. 183 i 567.

i podatku dochodowego od osób prawnych, oraz zagraniczny zakład, w rozumieniu tych przepisów, położony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;",

c) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) podmiocie powiązanym – rozumie się przez to podmiot krajowy, o którym mowa w pkt 11 lub podmiot zagraniczny, o którym mowa w pkt 12;";

3) w art. 12 w § 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub otrzymane przez polską placówkę pocztową operatora wyznaczonego po nadaniu w państwie spoza Unii Europejskiej albo złożone w polskim urzędzie konsularnym;";

4) w art. 13 w § 2 po pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) organ właściwy w sprawach opinii zabezpieczających;

7) organ właściwy w sprawach przeciwdziałania unikaniu opodatkowania.";

5) w art. 14a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dąży do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, dokonując w szczególności ich interpretacji, z urzędu lub na wniosek, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (interpretacje ogólne); wnioskodawcą nie może być organ administracji publicznej.";

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Interpretacja ogólna zawiera w szczególności:

1) opis zagadnienia, w świetle którego dokonywana jest interpretacja przepisów prawa podatkowego;

2) wyjaśnienie zakresu oraz stosowania interpretowanych przepisów prawa podatkowego do opisanego zagadnienia wraz z uzasadnieniem prawnym.";

6) w art. 14a § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. W sprawach dotyczących wydawania interpretacji ogólnych na wniosek przepisy art. 14d, art. 14f, art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135, art. 140, art. 143, art. 165 § 3, art. 165 § 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1-2, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 3a, 5, 6, 10 i 23 działu IV stosuje się odpowiednio.";

7) w art. 14b:

a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną nie mogą być przepisy prawa podatkowego regulujące właściwość oraz prawa i obowiązki organów podatkowych oraz organów kontroli skarbowej.",

b) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Jeżeli przedstawiony we wniosku stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe odpowiada zagadnieniu będącemu przedmiotem interpretacji ogólnej wydanej w takim samym stanie prawnym wydaje się postanowienie o stwierdzeniu, że do stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego opisanego we wniosku zastosowanie znajduje interpretacja ogólna, z jednoczesnym stwierdzeniem bezprzedmiotowości wniosku. W tym przypadku w postanowieniu wskazuje się interpretację ogólną wraz z miejscem jej publikacji. Na wydane postanowienie przysługuje zażalenie.",

c) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględniając konieczność zapewnienia jednolitości i prawidłowości interpretacji indywidualnych oraz w celu usprawnienia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnych i ich zmiany może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podległe organy do:

1) wydawania interpretacji indywidualnych,
2) zmiany interpretacji indywidualnych na etapie rozpatrywania wezwania do usunięcia naruszenia prawa,
3) stwierdzania wygaśnięcia interpretacji indywidualnych,
4) wydawania postanowień w toku postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnych,
5) wydawania postanowień, o których mowa w § 5a, oraz ich zmiany na podstawie art. 14e § 1 pkt 5,

6) uchylenia na podstawie art. 14e § 1 pkt 6 postanowień, o których mowa w § 5a

– w jego imieniu i w ustalonym zakresie, określając jednocześnie właściwość rzeczową i miejscową upoważnionych organów.";

8) w art. 14c § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.";

9) w art. 14d dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W przypadku doręczenia interpretacji indywidualnej za pomocą środków komunikacji elektronicznej interpretację indywidualną uważa się za wydaną z zachowaniem terminu, o którym mowa w § 1, jeżeli zawiadomienie, o którym mowa w art. 152a § 1, zostało przesłane przed jego upływem.";

10) art. 14e otrzymuje brzmienie:

„Art. 14e. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może w każdym czasie, z urzędu:

1) zmienić wydaną interpretację ogólną lub indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
2) uchylić wydaną interpretację indywidualną i umorzyć postępowanie w sprawie wydania interpretacji indywidualnej, jeżeli w dniu jej wydania istniały przesłanki do odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej;
3) stwierdzić wygaśnięcie interpretacji indywidualnej, jeżeli jest ona niezgodna z interpretacją ogólną wydaną w takim samym stanie prawnym;
4) uchylić wydaną interpretację indywidualną i wydać postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a;
5) zmienić postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a, w przypadku zmiany interpretacji ogólnej wskazanej w tym postanowieniu;
6) uchylić postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a, jeżeli przedstawiony we wniosku stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe nie odpowiada zagadnieniu

będącemu przedmiotem wskazanej w postanowieniu interpretacji ogólnej i wydać interpretację indywidualną.

§ 2. Zmiana interpretacji indywidualnej następuje w odniesieniu do opisanego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, na podstawie którego wydana została zmieniona interpretacja.

§ 3. Uchylenie lub stwierdzenie wygaśnięcia interpretacji indywidualnej oraz zmiana lub uchylenie postanowienia, o którym mowa w art. 14b § 5a, następuje w formie postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 4. Zmianę interpretacji indywidualnej oraz postanowienia, o których mowa w § 3, doręcza się podmiotowi, któremu w danej sprawie została wydana interpretacja lub postanowienie, albo jego następcy prawnemu.

§ 5. Stwierdzając wygaśnięcie interpretacji indywidualnej w postanowieniu wskazuje się interpretację ogólną wraz z miejscem jej publikacji.";

11) w art. 14f:

a) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Opłata za wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega zwrotowi wyłącznie w przypadku:

1) wycofania wniosku - w całości;

2) uiszczenia jej w kwocie wyższej od należnej – w odpowiedniej części.",

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Opłata za wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej stanowi dochód budżetu państwa.";

12) w art. 14g:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej niespełniający wymogów określonych w art. 14b § 3 lub innych wymogów określonych przepisami prawa pozostawia się bez rozpatrzenia.",

b) uchyla się § 3;

13) art. 14h otrzymuje brzmienie:

„Art. 14h. W sprawach dotyczących interpretacji indywidualnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135, art. 140, art. 143, art. 165 § 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1-2, art. 170, art. 171, art. 208, art. 213 w zakresie uzupełniania lub sprostowania co do skargi do sądu

administracyjnego, art. 214, art. 215 § 1 oraz przepisy rozdziału 3a, 5, 6, 7, 10, 14, 16 i 23 działu IV.";

14) w art. 14i:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Interpretacja indywidualna, jej zmiana oraz postanowienia, o których mowa w art. 14e § 3, wraz z informacją o dacie doręczenia są niezwłocznie przekazywane organom podatkowym właściwym ze względu na zakres spraw będących przedmiotem interpretacji oraz właściwemu organowi kontroli skarbowej.",

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Interpretacja indywidualna, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, jest niezwłocznie zamieszczana w Biuletynie Informacji Publicznej.",

c) po § 3 dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu:

„§ 4. W Biuletynie Informacji Publicznej zamieszcza się informację o zmianie, uchyleniu oraz stwierdzeniu wygaśnięcia interpretacji indywidualnej.

§ 5. W Biuletynie Informacji Publicznej zamieszcza się informacje o nieprawidłowych interpretacjach indywidualnych, które nie mogą zostać zmienione, uchylone lub nie można stwierdzić ich wygaśnięcia z powodu śmierci, likwidacji lub rozwiązania wnioskodawcy, dla którego interpretacja indywidualna została wydana.";

15) w art. 14j:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W zakresie, o którym mowa w § 1, opłata za wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej stanowi dochód budżetu jednostki samorządu terytorialnego.",

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa zmienia, uchyla i stwierdza wygaśnięcie wydanej przez ten organ interpretacji indywidualnej oraz zmienia lub uchyla postanowienie, o którym mowa w art. 14b § 5a.",

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W zakresie nieuregulowanym w § 1-2a stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału.";

16) w art. 14k:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§1. Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną, nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.",

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W zakresie związanym z zastosowaniem się do interpretacji, która uległa zmianie, stwierdzono jej wygaśnięcie, lub interpretacji nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się oraz nie nalicza się odsetek za zwłokę.";

17) w art. 14m:

a) w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zastosowanie się do interpretacji, która następnie została zmieniona, stwierdzono jej wygaśnięcie lub nie została uwzględniona w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, powoduje zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku w zakresie wynikającym ze zdarzenia będącego przedmiotem interpretacji, jeżeli:",

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zwolnienie, o którym mowa w § 1, obejmuje:

1) w przypadku rocznego rozliczenia podatków - okres do końca roku podatkowego, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną, doręczono zmienioną interpretację indywidualną lub stwierdzono jej wygaśnięcie albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną ze stwierdzeniem jego prawomocności;

2) w przypadku kwartalnego rozliczenia podatków - okres do końca kwartału, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną, doręczono zmienioną interpretację indywidualną lub stwierdzono jej wygaśnięcie albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu administracyjnego

uchylającego interpretację indywidualną ze stwierdzeniem jego prawomocności, oraz kwartał następny;

3) w przypadku miesięcznego rozliczenia podatków - okres do końca miesiąca, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną, doręczono zmienioną interpretację indywidualną lub stwierdzono jej wygaśnięcie albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną ze stwierdzeniem jego prawomocności, oraz miesiąc następny.";

18) w art. 14n:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1, zmianę, uchylenie lub stwierdzenie wygaśnięcia interpretacji indywidualnej lub zmianę postanowienia, o którym mowa w art. 14b § 5a, doręcza się odpowiednio spółce, oddziałowi lub przedstawicielstwu, wskazanym przez wnioskującego o wydanie interpretacji indywidualnej.",

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przepisy art. 14k i 14m stosuje się odpowiednio w przypadku:

1) uchylenia interpretacji indywidualnej - na podstawie art. 14e § 1 pkt 4;

2) zmiany lub uchylenia postanowienia, o którym mowa w art. 14b § 5a - na podstawie art. 14e § 1 pkt 5;

3) uchylenia postanowienia, o którym mowa w art. 14b § 5a – na podstawie art. 14e § 6.";

19) po art. 14p dodaje się art.14r - 14t w brzmieniu:

„Art. 14r. Przepisów art. 14k – 14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowiło część sztucznej konstrukcji prawnej stwierdzonej w ostatecznej i prawomocnej decyzji wydanej na podstawie art. 25f.

Art. 14s. § 1. Z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej może wystąpić dwóch lub więcej zainteresowanych uczestniczących w tym samym zaistniałym stanie faktycznym albo mających uczestniczyć w tym samym zdarzeniu przyszłym (wniosek wspólny).

§ 2. Zainteresowani wskazują we wniosku wspólnym jeden podmiot, który jest stroną postępowania w sprawie interpretacji oraz składają oświadczenie, o którym mowa w art.14b § 4.

§ 3. Opłata za wniosek wspólny jest ustalana jako iloczyn kwoty określonej zgodnie z art. 14f i liczby zainteresowanych wskazanych we wniosku.

§ 4.W zakresie nieuregulowanym w § 1-3 przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w § 1, zawierającego dane identyfikujące zainteresowanych oraz dane wskazane w art. 14b § 3-5 i art. 14s § 2, a także sposób uiszczenia opłaty, o której mowa w § 3, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnej obsługi wnioskodawców.

Art. 14t. Z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej może wystąpić podmiot zamawiający w rozumieniu ustawy – Prawo zamówień publicznych przed przeprowadzeniem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia ceny. Art. 14b § 4 nie stosuje się.";

20) w dziale II po rozdziale 1a dodaje się rozdział 1b w brzmieniu:

„Rozdział 1b.

Opinie zabezpieczające

Art. 14u. Minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek zainteresowanego wydaje, w jego indywidualnej sprawie, opinię dotyczącą unikania opodatkowania w rozumieniu Działu III Rozdziału 1a „Przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania" w okolicznościach przedstawionych we wniosku, zwaną dalej „opinią zabezpieczającą".

Art. 14w. Wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej powinien zawierać:

1) wyczerpujący opis planowanej konstrukcji prawnej wraz ze wskazaniem podmiotów tworzących lub współtworzących tę konstrukcję z uwzględnieniem powiązań między tymi podmiotami;
2) wyczerpujący opis zdarzenia gospodarczego lub zdarzeń gospodarczych, dla zrealizowania których konstrukcja ta jest planowana;
3) wskazanie dokonanych już czynności prawnych związanych z planowaną konstrukcją prawną;

4) wskazanie istotnych korzyści ekonomicznych i biznesowych uzasadniających przyjętą przez wnioskodawcę konstrukcję prawną;
5) własne stanowisko w sprawie istnienia unikania opodatkowania poprzez zastosowanie wskazanych we wniosku planowanych konstrukcji do realizacji opisanych zdarzeń gospodarczych.

§ 2. Wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej może ponadto zawierać w szczególności:

1) wskazanie korzyści podatkowych związanych z planowaną konstrukcją prawną;
2) załączoną dokumentację, w tym umowy i ich projekty, dotyczące planowanej konstrukcji prawnej.

Art. 14z. Opinia zabezpieczająca zawiera w szczególności:

1) wyczerpujący opis przedstawionej we wniosku planowanej konstrukcji prawnej oraz zdarzenia gospodarczego lub zdarzeń gospodarczych, dla zrealizowania których konstrukcja ta jest planowana;
2) ocenę, czy planowana konstrukcja prawna w okolicznościach przedstawionych we wniosku stanowi unikanie opodatkowania, wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny;
3) pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 14za. § 1. Opinię zabezpieczającą wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4.

§ 2. W razie niewydania opinii zabezpieczającej w terminie określonym w § 1, uznaje się że w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin wydania opinii, została wydana opinia zabezpieczająca stwierdzająca prawidłowość stanowiska wnioskodawcy w pełnym zakresie.

Art. 14zb. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, z urzędu, zmienić wydaną opinię zabezpieczającą, gdy opinia ta stanie się sprzeczna z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, z urzędu, zmienić opinię, o której mowa w art. 14za § 2, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Art. 14zc. § 1. Wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej podlega opłacie w wysokości:

1) 30.000 zł – jeżeli przynajmniej jedna czynność prawna wchodząca w skład planowanej konstrukcji prawnej ma być dokonana z podmiotami będącymi nierezydentami, lub z podmiotami kontrolowanymi lub zarządzanymi przez nierezydentów;
2) 15.000 zł – w pozostałych przypadkach.

§ 2. Opłatę należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 3. W przypadku uiszczenia opłaty za wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej w kwocie wyższej od należnej zwrot nienależnej części opłaty następuje nie później niż w terminie 7 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie wydania opinii zabezpieczającej.

§ 4. Wnioskodawca może w każdym czasie wycofać wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej za zwrotem połowy wniesionej opłaty.

§ 5. Opłata, o której mowa w § 1, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 14zd. § 1. Zastosowanie się do opinii zabezpieczającej nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

§ 2. Przepisy rozdziału 1a dotyczące ochrony związanej z zastosowaniem się do interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem art. 14r.

Art. 14ze. W sprawach dotyczących opinii zabezpieczających stosuje się odpowiednio przepisy art. 14b § 4 i § 6, art. 14e § 4, art. 14i § 2 i 3, art. 20g, art. 20p, art. 120-123, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135, art. 140, art. 143, art. 165 § 3 i 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1-2 i § 4, art. 170, art. 171, art. 189 § 3, art. 208, art. 213 w zakresie uzupełniania lub sprostowania co do skargi do sądu administracyjnego, art. 214, art. 215 oraz przepisy rozdziału 3a, 5, 6, 7, 9, 10, 14, 16 i 23 działu IV.";

21) po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17b. § 1. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawie praw i obowiązków podatnika (płatnika, inkasenta), przejętych przez następcę prawnego, jest organ podatkowy właściwy dla następcy prawnego.

§ 2. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach następstwa prawnego spadkobierców oraz zapisobierców jest organ właściwy ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy.";

22) art. 18a i 18b otrzymują brzmienie:

„Art. 18a. § 1. Jeżeli po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego nastąpi zdarzenie powodujące zmianę właściwości miejscowej organu podatkowego, organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach dotyczących poprzednich lat podatkowych lub innych okresów rozliczeniowych jest organ właściwy po zaistnieniu tych zdarzeń, z zastrzeżeniem art. 18b.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których, w razie zmiany właściwości miejscowej po zakończeniu roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego, właściwym organem podatkowym będzie organ inny niż wymieniony w § 1, uwzględniając w szczególności przypadki zmiany miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby podatnika.

Art. 18b. § 1. Organy podatkowe właściwe w dniu wszczęcia postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej do określenia lub ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego pozostają właściwe we wszystkich sprawach związanych z zobowiązaniem podatkowym, które jest przedmiotem postępowania z urzędu lub kontroli, chociażby w trakcie postępowania lub kontroli nastąpiło zdarzenie powodujące zmianę właściwości.

§ 2. Jeżeli zdarzenie powodujące zmianę właściwości organu podatkowego nastąpiło po zakończeniu kontroli podatkowej, właściwym miejscowo w sprawie, której ta kontrola dotyczy, pozostaje organ właściwy w dniu wszczęcia kontroli podatkowej.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie następstwa prawnego powodującego zmianę właściwości oraz w sprawach, o których mowa w art. 21 § 3a, art. 24, art. 30 i w sprawach orzekania odpowiedzialności osób trzecich.";

23) po art. 18b dodaje się art. 18c - 18e w brzmieniu:

„Art. 18c. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w celu usprawnienia i przyspieszenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego w pierwszej instancji, wyznaczyć w drodze postanowienia, odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celnego, dyrektora izby skarbowej albo dyrektora izby celnej, jako właściwego do kontroli lub postępowań w sprawach dotyczących podmiotów pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych

organów, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczność zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Dyrektor izby skarbowej lub dyrektor izby celnej może, w celu usprawnienia i przyspieszenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego wyznaczyć, w drodze postanowienia, odpowiednio nadzorowanego naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego, jako właściwego do kontroli podatkowej lub postępowań w sprawach dotyczących podmiotów pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych nadzorowanych naczelników, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczność zabezpieczenia dowodów jego popełnienia.

§ 3. Wyznaczonym organem podatkowym będzie organ właściwy przynajmniej dla jednego z podatników.

§ 4. W razie wyznaczenia organu po wszczęciu kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego, organ wyznaczony przejmuje kontrolę lub postępowanie do dalszego prowadzenia. Czynności podjęte we wszczętej kontroli podatkowej oraz w postępowaniu podatkowym pozostają w mocy.

§ 5. Postanowienie określa podmiot, dla którego został wyznaczony organ podatkowy oraz zakres spraw tego podmiotu objętych właściwością wyznaczonego organu podatkowego.

§ 6. Postanowienie w sprawie wyznaczenia organu doręcza się podmiotowi, dla którego wyznaczono właściwy organ podatkowy, organowi podatkowemu wyznaczonemu oraz organom podatkowym właściwym uprzednio, a w przypadku, o którym mowa w § 1, także dyrektorom izb skarbowych lub dyrektorom izb celnych.

Art. 18d. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wszczyna postępowanie podatkowe lub przejmuje, w drodze postanowienia, do dalszego prowadzenia postępowanie podatkowe lub postępowanie kontrolne, prowadzone przez organ kontroli skarbowej, jeżeli w sprawie może być wydana decyzja w związku z art. 25f. Czynności podjęte we wszczętym postępowaniu pozostają w mocy.

§ 2. Postanowienie o wszczęciu postępowania podatkowego lub o przejęciu postępowania określa zakres spraw objętych właściwością ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 3. Postanowienie, o którym mowa w § 2, doręcza się stronie oraz właściwemu uprzednio w sprawie organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej.

Art. 18e. § 1. Organ podatkowy pierwszej instancji przekazuje w drodze postanowienia do dalszego prowadzenia przez organ kontroli skarbowej, po wyrażeniu uprzednio zgody przez ten organ, prowadzone postępowanie podatkowe, jeżeli informacje otrzymane przez organ podatkowy z banku lub innej instytucji finansowej, o których mowa w art. 182, nie pozwalają na wyjaśnienie istotnych okoliczności faktycznych sprawy.

§ 2. Postanowienie, o którym mowa w § 1, zawiera w szczególności:

1) wskazanie postępowania podatkowego, którego przejęcie dotyczy;
2) uzasadnienie, że informacje otrzymane przez organ podatkowy z banku lub innej instytucji finansowej nie pozwalają na wyjaśnienie istotnych okoliczności faktycznych sprawy;
3) wskazanie organu kontroli skarbowej właściwego na dzień wszczęcia przejmowanego postępowania podatkowego.

§ 3. Czynności podjęte we wszczętym postępowaniu podatkowym przez dotychczasowy organ podatkowy pozostają w mocy.

§ 4. Postanowienie o przekazaniu sprawy doręcza się podmiotowi, którego dotyczy postępowanie, właściwemu organowi kontroli skarbowej oraz dyrektorowi izby skarbowej nadzorującemu naczelnika urzędu skarbowego lub dyrektorowi izby celnej nadzorującemu naczelnika urzędu celnego.";

24) art. 20a i 20b otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, zwany w niniejszym dziale „organem właściwym w sprawie porozumienia", na wniosek podmiotu krajowego:

1) uznaje porównywalność warunków ustalonych z powiązanym z nim podmiotem lub podmiotami z warunkami, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty, oraz potwierdza prawidłowość wyboru metody ustalania cen transakcyjnych w uznanych przez ten organ warunkach, lub
2) uznaje porównywalność warunków ustalonych w umowie o podziale kosztów zawartej z powiązanym z nim podmiotem lub podmiotami z warunkami jakie ustaliłyby między sobą podmioty niezależne

– zwane dalej „porozumieniami".

Art. 20b. W sprawach o zawarcie porozumienia, organ właściwy w sprawie porozumienia, może porozumiewać się z władzą podatkową właściwą dla podmiotu

zagranicznego powiązanego z podmiotem krajowym (porozumienie dwustronne) lub władzami podatkowymi właściwymi dla podmiotów zagranicznych powiązanych z podmiotem krajowym (porozumienie wielostronne), w przypadku gdy warunki, o których mowa w art. 20a, dotyczą podmiotu lub podmiotów zagranicznych.";

25) art. 20e i 20f otrzymuje brzmienie:

„Art. 20e. Przed złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 20a, podmiot zainteresowany zawarciem porozumienia może zwrócić się do organu właściwego w sprawie porozumienia o wyjaśnienie wszelkich wątpliwości dotyczących zawierania porozumienia w indywidualnej sprawie, a w szczególności celowości zawierania porozumienia, zakresu niezbędnych informacji, trybu i przypuszczalnego terminu zawarcia porozumienia oraz przewidywanych warunków i czasu jego obowiązywania.

Art. 20f. § 1. Wnioskujący o zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 20a pkt 1, obowiązany jest do wskazania, z zastrzeżeniem § 2, wybranej metody ustalania ceny transakcyjnej, a w szczególności wskazania jednej z metod, o których mowa w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych, i przedstawienia propozycji jej stosowania oraz warunków, o których mowa w art. 20a, wraz z uzasadnieniem i dokumentami mającymi wpływ na przedstawione propozycje.

§ 2. Wnioskujący o zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 20a pkt 2, obowiązany jest do przedstawienia propozycji warunków, o których mowa w art. 20a pkt 2, wraz z uzasadnieniem i dokumentami mającymi wpływ na przedstawione propozycje.

§ 3. Wnioskujący o zawarcie porozumienia obowiązany jest do przedstawienia pisemnej zgody wyrażonej przez podmioty powiązane, które mają być objęte tym porozumieniem, na przedłożenie organowi właściwemu w sprawie porozumienia wszelkich dokumentów oraz złożenia wyjaśnień w tym zakresie.";

26) art. 20h otrzymuje brzmienie:

„Art. 20h. § 1. Do czasu wydania decyzji, o której mowa w art. 20i, wnioskodawca może zmienić, z zastrzeżeniem § 2, propozycję wyboru metody ustalania ceny transakcyjnej lub warunków, o których mowa w art. 20a.

§ 2. Jeżeli w toku postępowania organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdzi, iż przedstawione przez wnioskodawcę warunki różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty lub istnieją inne przeszkody, które nie

pozwalają na zaakceptowanie metody ustalania ceny transakcyjnej lub warunków, o których mowa w art. 20a, zawiadamia o tych przeszkodach wnioskodawcę. Zawiadomienie powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne. Wnioskodawca w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia może zmienić wniosek lub złożyć dodatkowe wyjaśnienia i dokumenty.

§ 3. W przypadku wycofania wniosku po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w § 2, organ właściwy w sprawie porozumienia wydaje decyzję umarzającą postępowanie w sprawie porozumienia, wskazując przeszkody zawarcia porozumienia przedstawione w zawiadomieniu.

§ 4. Decyzję, o której mowa w § 3 przekazuje się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego i dyrektorowi urzędu kontroli skarbowej właściwym dla wnioskodawcy.";

27) w art. 20i:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W sprawach, o których mowa w art. 20a, wydaje się decyzję zwaną dalej „decyzją w sprawie porozumienia.",

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Decyzja w sprawie porozumienia może obejmować okres rozpoczynający się nie wcześniej niż w dniu złożenia wniosku.",

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ właściwy w sprawie porozumienia niezwłocznie przekazuje decyzję w sprawie porozumienia oraz decyzję, o której mowa w § 6, również podmiotowi (podmiotom) powiązanym z wnioskodawcą, wskazanym w decyzji oraz władzom podatkowym właściwym dla podmiotów zagranicznych.",

d) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Decyzję w sprawie porozumienia oraz decyzję, o której mowa w § 6, doręcza się naczelnikowi urzędu skarbowego i dyrektorowi urzędu kontroli skarbowej właściwym dla podmiotów krajowych wymienionych w § 2.",

e) uchyla się § 3,

f) § 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„§ 5. Decyzja w sprawie porozumienia oraz decyzja, o której mowa w § 6, może być odnawiana na kolejne okresy nie dłuższe niż 5 lat, na wniosek podmiotu krajowego, o którym mowa w art. 20a. Wniosek w sprawie odnowienia

powinien być złożony nie później niż na 6 miesięcy przed upływem terminu obowiązywania decyzji, o której mowa w § 1 lub 6.

§ 6. Odnowienie decyzji w sprawie porozumienia następuje w drodze decyzji.",

g) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. Początkiem terminu obowiązywania decyzji, o której mowa w § 6, jest dzień następujący po dniu, w którym upłynął termin obowiązywania decyzji, o której mowa w § 1 lub 6.";

28) w art. 20j § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie w sprawie porozumienia, o którym mowa w art. 20a, powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wszczęcia, z zastrzeżeniem § 2 i 3.";

29) w art. 20k § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadku zmiany stosunków gospodarczych powodujących rażącą nieadekwatność wyboru metody ustalania ceny transakcyjnej lub warunków, o których mowa w art. 20a, decyzja w sprawie porozumienia oraz decyzja, o której mowa w art. 20i § 6, może być zmieniona lub uchylona przez organ właściwy w sprawie porozumienia przed upływem ustalonego terminu jej obowiązywania. Zmiana lub uchylenie decyzji następuje na wniosek strony lub z urzędu.";

30) w art. 20l § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadku niestosowania w okresie obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia metody ustalania ceny transakcyjnej lub niespełnienia warunków, określonych w decyzji, organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdza z urzędu jej wygaśnięcie.";

31) w art. 20m:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wniosek, o którym mowa w art. 20a oraz wniosek, o którym mowa w art. 20i § 5, podlega opłacie wpłacanej na rachunek organu właściwego w sprawie porozumienia, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.",

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wysokość opłaty od wniosku o odnowienie decyzji w sprawie porozumienia oraz decyzji, o której mowa w art. 20i § 6, wynosi połowę wysokości opłaty należnej od wniosku o zawarcie porozumienia.",

c) po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. W przypadku wystąpienia w jedynym wniosku, o którym mowa w § 1, odrębnych transakcji lub przedmiotów umowy o podziale kosztów, pobiera się opłatę od każdej transakcji przedstawionej we wniosku lub każdego przedmiotu umowy o podziale kosztów.";

32) art. 20p otrzymuje brzmienie:

„Art. 20p. Koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 3, obciążają podmiot, składający wniosek o którym mowa w art. 20a.";

33) po art. 20r dodaje się art. 20s w brzmieniu:

„Art. 20s. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia zakres:

1) informacji objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 20a i 20i § 5;

2) warunków, które organ właściwy w sprawie porozumienia uwzględnia przy wydawaniu decyzji, o której mowa w art. 20i § 1 i § 5a.

§ 2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w § 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni wytyczne Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) oraz Unii Europejskiej.";

34) w art. 21 § 3 - 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik, mimo ciążącego na nim obowiązku, nie zapłacił w całości lub w części podatku, nie złożył deklaracji albo że wysokość zobowiązania podatkowego jest inna niż wykazana w deklaracji albo powstałego zobowiązania nie wykazano, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 3a. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że w złożonej deklaracji wykazano nieprawidłową kwotę zwrotu podatku lub kwotę podatku naliczonego przeniesionego do rozliczenia lub kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych, w deklaracji nie wykazano tych kwot albo podatnik nie złożył deklaracji, mimo ciążącego na nim obowiązku, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa prawidłową wysokość zwrotu podatku lub nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych.

§ 4. Przepisy § 3 i art. 53a stosuje się odpowiednio, gdy podatnik lub inny podmiot jest obowiązany do zapłaty podatku, zaliczki na podatek lub raty podatku bez złożenia deklaracji, a obowiązku tego nie wykonał w całości lub w części.";

35) art. 21b otrzymuje brzmienie:

„Art. 21b. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik osiągnął dochód lub przychód niepowodujący powstania zobowiązania podatkowego, organ wydaje decyzję, w której określa wysokość tego dochodu lub przychodu.";

36) w art. 23:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ podatkowy odstąpi od określenia podstawy opodatkowania w drodze oszacowania, jeżeli:

1) pomimo braku ksiąg podatkowych dowody uzyskane w toku postępowania, pozwalają na określenie podstawy opodatkowania;

2) dane wynikające z ksiąg podatkowych, uzupełnione dowodami uzyskanymi w toku postępowania, pozwalają na określenie podstawy opodatkowania.",

b) w § 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podstawę opodatkowania określa się w drodze oszacowania, stosując w szczególności, następujące metody:",

c) uchyla się § 4;

37) w dziale III po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania

Art. 25a. Unikaniem opodatkowania jest zastosowanie, w sposób zamierzony, sztucznej konstrukcji prawnej, której głównym celem było uzyskanie, nieprzewidzianej w przepisach prawa podatkowego oraz sprzecznej z celem i istotą tych przepisów, znacznej korzyści podatkowej przez podmiot tworzący lub współtworzący sztuczną konstrukcję prawną.

Art. 25b. § 1. Konstrukcja prawna to jednostronna lub wielostronna czynność prawna lub wzajemnie powiązany zespół czynności prawnych dotyczący zdarzeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej lub zdarzeń związanych z uczestnictwem w działalności gospodarczej.

§ 2. Przez „uczestnictwo w działalności gospodarczej" w rozumieniu niniejszego rozdziału rozumie się posiadanie udziałów, akcji lub zarządzanie podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą.

§ 3. Z konstrukcji prawnej wyłącza się czynności z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, spadkobrania oraz czynności dokonane w celu wykonania orzeczenia sądowego lub dokonane w związku z takim orzeczeniem.

Art. 25c. Konstrukcję prawną uważa się za sztuczną, jeżeli:

1) jest nadmiernie zawiła, co przejawia się w szczególności w:
   a) dzieleniu jednego zdarzenia lub łączeniu różnych zdarzeń lub
   b) realizowaniu konstrukcji przez podmioty pośredniczące, lub
   c) występowaniu w konstrukcji elementów prowadzących do uzyskania stanu identycznego lub zbliżonego do stanu istniejącego przed zastosowaniem konstrukcji prawnej, lub
   d) występowaniu w konstrukcji elementów wzajemnie się znoszących lub kompensujących, oraz
2) nie ma treści ekonomicznej:
   a) ukrywając prawdziwy cel i znaczenie zdarzenia gospodarczego lub
   b) nie prowadząc do realizacji żadnego zdarzenia gospodarczego, lub
   c) będąc nieadekwatną lub zbędną do realizacji zdarzenia gospodarczego, zgodnie z jego celem i istotą oraz do uzyskania zamierzonego efektu gospodarczego

   – i z tego powodu należy przyjąć, że nie zostałaby zastosowana przez rozsądnie działający podmiot kierujący się w swych wyborach celami gospodarczymi.

Art. 25d. Konstrukcję prawną uważa się za typową jeżeli jest najbardziej odpowiednia albo jest niezbędna do realizacji zdarzenia gospodarczego, zgodnie z jego celem i istotą, oraz do uzyskania zamierzonego rezultatu gospodarczego - i z tego powodu należy przyjąć, że zostałaby zastosowana przez rozsądnie działający podmiot kierujący się w swych wyborach celami gospodarczymi.

Art. 25e. W rozumieniu niniejszego rozdziału znaczna korzyść podatkowa to:

1) obniżenie wysokości zobowiązania podatkowego lub uniknięcie tego zobowiązania lub
2) odsunięcie w czasie momentu powstania obowiązku podatkowego lub zobowiązania podatkowego, lub

3) podwyższenie kwoty nadpłaty, zwrotu podatku lub straty, lub

4) uniknięcie obowiązku podatkowego lub obniżenie podstawy opodatkowania w zakresie zobowiązań, o których mowa w art. 21 § 1 pkt 2

– które poprzez swój rozmiar finansowy w istotnej mierze poprawia sytuację finansową podatnika w porównaniu do sytuacji, gdyby zastosowano typową konstrukcję prawną.

Art. 25f. § 1. Organ podatkowy ustala lub określa wysokość zobowiązania podatkowego, w zależności od sposobu jego powstania, pomijając sztuczne konstrukcje prawne i zamiast tego odnosząc się do rzeczywistych zdarzeń gospodarczych oraz typowej konstrukcji prawnej, jeżeli:

1) organ podatkowy udowodni, że podatnik unikał opodatkowania oraz organ wykazał uzyskane w wyniku tego znaczne korzyści podatkowe,

2) organ podatkowy wykazał, że istnieje i jest możliwa do zastosowania typowa konstrukcja prawna,

3) podatnik nie wykazał, że istniały inne ważne względy lub istotne korzyści ekonomiczne lub biznesowe uzasadniające zastosowanie w okolicznościach konkretnej sprawy sztucznej konstrukcji prawnej.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w sprawach, o których mowa w art. 21 § 3a, art. 74a i art. 24.

Art. 25g. § 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się, jeżeli zastosowanie innych przepisów prawa podatkowego nie pozwala na przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania.

§ 2. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się tylko do podatków pozostających we właściwości naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celnych, dyrektorów izb skarbowych oraz dyrektorów izb celnych.";

38) w art. 28 uchyla się § 2;

39) w art. 30 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Przepisów § 1-4 nie stosuje się, jeżeli odrębne przepisy stanowią inaczej albo jeżeli podatek nie został pobrany z winy podatnika; w tych przypadkach organ podatkowy wydaje decyzję o odpowiedzialności podatnika. Odpowiedzialność podatnika można orzec w decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.";

40) w art. 33 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Wraz z decyzją o zabezpieczeniu może być doręczone zarządzenie zabezpieczenia, jeżeli brak takiego doręczenia mógłby utrudnić lub udaremnić dokonanie zabezpieczenia.";

41) w art. 33b pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) osób, o których mowa w art. 115, art. 116 i 116a, po doręczeniu im decyzji orzekającej o odpowiedzialności podatkowej za zaległości podatkowe spółki, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że zobowiązanie nie zostanie przez spółkę wykonane, a w szczególności gdy spółka trwale nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym lub dokonuje czynności polegających na zbywaniu majątku, które mogą utrudnić lub udaremnić postępowanie egzekucyjne; decyzja o zabezpieczeniu wygasa w momencie wszczęcia postępowania egzekucyjnego wobec osoby trzeciej;

3) podatnika, o którym mowa w art. 117b, po doręczeniu mu decyzji orzekającej o odpowiedzialności podatkowej za zaległości podatkowe podmiotu dokonującego na jego rzecz dostawy towarów, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że zobowiązanie nie zostanie przez dostawcę wykonane, a w szczególności gdy dostawca trwale nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym lub dokonuje czynności polegających na zbywaniu majątku, które mogą utrudnić lub udaremnić postępowanie egzekucyjne; decyzja o zabezpieczeniu wygasa, w momencie wszczęcia postępowania egzekucyjnego wobec podatnika, o którym mowa w art. 117b.";

42) w art. 33c § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisy art. 33 § 2 pkt 2 i 3, § 3, § 4 pkt 2, art. 33a § 1 pkt 2 i 3 oraz art. 33b stosuje się odpowiednio do zaległości , o których mowa w art. 52 i art. 52a.";

43) w art. 34 w § 4:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) użytkowanie wieczyste wraz z budynkami i urządzeniami na użytkowanym gruncie stanowiącymi własność użytkownika wieczystego lub udział w tym prawie;",

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu lub udział w tym prawie;";

44) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Zaspokojenie z przedmiotu hipoteki przymusowej następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, chyba że z przedmiotu hipoteki jest prowadzona egzekucja przez sądowy organ egzekucyjny.";

45) art. 42-46 otrzymują brzmienie:

„Art. 42. Organ podatkowy dokonuje spisu rzeczy ruchomych oraz zbywalnych praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego.

Art. 43. § 1. Podstawą wniosku o wpis zastawu skarbowego do rejestru jest doręczona decyzja:

1) ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego;
2) określająca wysokość zobowiązania podatkowego;
3) określająca wysokość odsetek za zwłokę;
4) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta;
5) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej;
6) o odpowiedzialności spadkobiercy;
7) określająca wysokość zwrotu podatku.

§ 2. Dla zobowiązań podatkowych powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1 podstawę wniosku o wpis zastawu skarbowego stanowi również deklaracja, jeżeli wykazane w niej zobowiązanie podatkowe nie zostało wykonane. Wpis zastawu skarbowego nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 14 dni od upływu terminu płatności zobowiązania podatkowego.

Art. 44. § 1. Zastaw skarbowy powstaje z dniem wpisu do Rejestru Zastawów Skarbowych.

§ 2. O kolejności wpisu rozstrzyga chwila wpływu wniosku do organu prowadzącego rejestr. Za chwilę wpływu wniosku uważa się godzinę i minutę, w której w danym dniu wniosek wpłynął do organu. Wnioski, które wpłynęły w tej samej chwili, będą uważane za złożone równocześnie.

§ 3. O dokonaniu wpisu zastawu skarbowego organ prowadzący rejestr zawiadamia podatnika, płatnika lub inkasenta, następcę prawnego lub osobę trzecią odpowiadającą za zaległości podatkowe oraz organ, na wniosek którego dokonano wpisu.

§ 4. Wpisem w Rejestrze Zastawów Skarbowych jest również wykreślenie.

Art. 45. § 1. Zastaw skarbowy jest skuteczny wobec każdorazowego właściciela przedmiotu zastawu i ma pierwszeństwo przed jego wierzycielami osobistymi.

§ 2. Zastaw skarbowy wpisany wcześniej ma pierwszeństwo przed zastawem skarbowym wpisanym później.

§ 3. W przypadku gdy rzecz ruchoma lub prawo majątkowe zostały obciążone zastawem ujawnionym w innym rejestrze prowadzonym na podstawie odrębnych ustaw, zastaw wpisany wcześniej ma pierwszeństwo przed zastawem wpisanym później.

§ 4. Zaspokojenie z przedmiotu zastawu skarbowego następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, chyba że z ruchomości lub prawa majątkowego jest prowadzona egzekucja przez sądowy organ egzekucyjny.

Art. 46. § 1. Rejestr Zastawów Skarbowych prowadzi w formie elektronicznej organ wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza organ podległy lub nadzorowany do prowadzenia Rejestru Zastawów Skarbowych, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania tego rejestru oraz procesów wymiany informacji pomiędzy uprawnionymi podmiotami.";

46) po art. 46 dodaje się art. 46a – 46h w brzmieniu:

„Art. 46a. § 1. Organ prowadzący Rejestr Zastawów Skarbowych dokonuje wpisu zastawu skarbowego na wniosek organu uprawnionego do występowania w imieniu Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

§ 2. Wnioski i inne dokumenty przesyła się do organu prowadzącego Rejestr Zastawów Skarbowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 46b. § 1. Wnioski o wpis składa się na urzędowym formularzu.

§ 2. Rozpoznając wniosek o wpis, organ prowadzący rejestr bada:

1) treść i formę wniosku;
2) zgodność danych wskazanych we wniosku z danymi wynikającymi z dostępnych mu systemów prowadzących ewidencje osób, ruchomości lub praw majątkowych mogących być przedmiotem zastawu skarbowego, chyba że istnieją przeszkody faktyczne uniemożliwiające dokonanie takiego sprawdzenia.

§ 3. Niezachowanie wymaganej treści i formy wniosku oraz niezgodność danych, o których mowa w § 2, stanowi przeszkodę do dokonania wpisu.

Art. 46c. § 1. Naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego wypis z Rejestru Zastawów Skarbowych zawierający informacje w zakresie obciążenia ruchomości lub prawa majątkowego zastawem skarbowym. Wypis może zawierać

również informacje dotyczące wysokości zabezpieczonego zastawem skarbowym zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej, organu uprawnionego do występowania w imieniu Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, na wniosek którego wpisano zastaw skarbowy do Rejestru Zastawów Skarbowych, numeru jego wniosku o wpis oraz daty powstania zastawu skarbowego.

§ 2. Naczelnik urzędu skarbowego wydaje, na wniosek zainteresowanego, zaświadczenie o:

1) braku wpisu podmiotu występującego z żądaniem;
2) wpisie podmiotu występującego z żądaniem, przedmiocie zastawu skarbowego, wysokości zabezpieczonego zastawem skarbowym zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej oraz dacie powstania zastawu skarbowego.

§ 3. Naczelnicy urzędów skarbowych przetwarzają dane z Rejestru Zastawów Skarbowych w zakresie niezbędnym do wydawania wypisów i zaświadczeń.

§ 4. Wypisy i zaświadczenia mają moc dokumentów urzędowych.

§ 5. Za wydanie wypisu i zaświadczenia pobiera się opłatę stanowiącą dochód budżetu państwa.

§ 6. Wydanie wypisu i zaświadczenia nie narusza przepisów o tajemnicy skarbowej.

§ 7. Wypisy mogą być wydawane w formie dokumentu elektronicznego, zgodnie z art. 152a.

Art. 46d. § 1. Rejestr Zastawów Skarbowych jest dostępny poprzez Biuletyn Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ prowadzący ten rejestr.

§ 2. Osobom zainteresowanym zapewnia się bezpłatne wyszukiwanie w Rejestrze Zastawów Skarbowych informacji, o których mowa w art. 46c § 1.

§ 3. Wyszukiwanie odbywa się za pośrednictwem aplikacji umieszczonej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ prowadzący ten rejestr.

Art. 46e. Dostęp do Rejestru Zastawów Skarbowych zapewnia się organom uprawnionym do występowania o wpis zastawu skarbowego do Rejestru Zastawów Skarbowych oraz organom egzekucyjnym w zakresie niezbędnym do poboru i egzekucji należności pieniężnych.

Art. 46f. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób prowadzenia Rejestru Zastawów Skarbowych,
2) szczegółowe zasady przesyłania wniosków o wpis zastawu skarbowego i innych dokumentów za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
3) tryb postępowania z wnioskami o wpis do Rejestru Zastawów Skarbowych,
4) wzór urzędowego formularza wniosku o wpis do Rejestru Zastawów Skarbowych,
5) wzór wniosku o wydanie wypisu, wzór wniosku o wydanie zaświadczenia, wzór wypisu oraz wzór zaświadczenia, o których mowa w art. 46c § 1,
6) wysokość opłaty, o której mowa w art. 46c § 5,
7) szczegółowy tryb zapewnienia naczelnikom urzędów skarbowych dostępu do Rejestru Zastawów Skarbowych oraz wydawania przez nich wypisów i zaświadczeń,
8) szczegółowy tryb pozyskiwania informacji zawartych w rejestrze w sposób określony w art. 46c,
9) szczegółowe zasady zapewnienia dostępu do Rejestru Zastawów Skarbowych organom, o których mowa w art. 46e, oraz organom egzekucyjnym i pozyskiwania przez nich informacji niezbędnych do poboru i egzekucji należności pieniężnych

– przy uwzględnieniu potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa przesyłania dokumentów za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ułatwienia pozyskiwania informacji zawartych w rejestrze i ich upowszechnienia, sprawności postępowania w sprawie wpisu, wydawania wypisów z Rejestru Zastawów Skarbowych i zaświadczeń oraz kosztów związanych z wydaniem wypisu i zaświadczenia z Rejestru Zastawów Skarbowych.

Art. 46g. Zastaw skarbowy wygasa:

1) z mocy prawa z dniem wygaśnięcia zobowiązania podatkowego albo
2) z dniem wykreślenia wpisu z Rejestru Zastawów Skarbowych, albo
3) z dniem sprzedaży przedmiotu zastawu skarbowego w postępowaniu egzekucyjnym lub upadłościowym.

Art. 46h. § 1. Zastaw skarbowy może być wykreślony z Rejestru Zastawów Skarbowych na wniosek:

1) osoby powołującej się na swoje prawo własności ruchomości lub prawo majątkowe, jeżeli ruchomość lub prawo majątkowe obciążone zastawem

skarbowym w dniu jego powstania nie stanowiły własności podatnika, płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osoby trzeciej odpowiadającej za zaległości podatkowe;

2) podatnika, płatnika, inkasenta, następcy prawnego, osoby trzeciej odpowiadającej za zaległości podatkowe, której w dniu powstania zastawu skarbowego nie przysługiwało prawo własności obciążonej zastawem skarbowym ruchomości lub prawo majątkowe.

§ 2. Organ, na wniosek którego ustanowiono zastaw skarbowy, wydaje decyzję w sprawie wykreślenia zastawu skarbowego z Rejestru Zastawów Skarbowych, w przypadkach określonych w § 1.

§ 3. Na wniosek organu, o którym mowa w art. 46a § 1, wykreśla się zastaw skarbowy z Rejestru Zastawów Skarbowych, w przypadku stwierdzenia przez ten organ:

1) wygaśnięcia zastawu skarbowego zgodnie z art. 46g pkt 1 i 3;

2) utraty zasadności istnienia zastawu skarbowego, w szczególności znacznego obniżenia wartości przedmiotu tego zastawu;

3) ustanowienia innego zabezpieczenia zobowiązania podatkowego zabezpieczonego uprzednio tym zastawem skarbowym.";

47) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. § 1. Zwrotowi bez wezwania organu podatkowego podlega uprzednio zwrócona przez organ podatkowy lub zaliczona na poczet zaległości podatkowych oraz odsetek za zwłokę bądź bieżących zobowiązań podatkowych, wraz z oprocentowaniem:

1) nadpłata lub zwrot podatku wykazane w deklaracji nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej;

2) nadpłata lub zwrot podatku:

a) określone lub stwierdzone w decyzji, która następnie została uchylona, zmieniona lub stwierdzono jej nieważność albo stwierdzono jej wygaśnięcie,

b) stwierdzone na wniosek w trybie art. 75 § 4, w zakresie wynikającym z tego wniosku, nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej,

c) wykazane dodatkowo, w korekcie deklaracji dokonanej w trybie art. 274, nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, kwoty podlegające zwrotowi traktuje się jako zaległości podatkowe.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, w razie niedokonania zwrotu w terminie 30 dni, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa obowiązek zwrotu w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia tej decyzji. Po upływie tego terminu kwotę podlegającą zwrotowi traktuje się jako zaległość podatkową.";

48) po art. 52 dodaje się art. 52a w brzmieniu:

„Art. 52a. Zwrotowi bez wezwania organu podatkowego podlega wynagrodzenie płatników lub inkasentów pobrane nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej, które traktuje się jako zaległość podatkową. Organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości podatkowej.";

49) w art. 53 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do zaległości podatkowych, o których mowa w art. 52 i art. 52a, oraz do nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek, w części przekraczającej wysokość podatku należnego za okres rozliczeniowy.";

50) art. 54 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisy § 1 pkt 2, 3 i 7 stosuje się w razie uchylenia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia oraz stwierdzenia nieważności decyzji. W tym przypadku terminy liczone są na nowo od dnia otrzymania akt sprawy i nie podlegają sumowaniu z dotychczasowymi.";

51) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. Stawka odsetek za zwłokę jest równa sumie 200% podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalanej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2%, z tym że stawka ta nie może być niższa niż 8%.";

52) po art. 56 dodaje się art. 56a-56d w brzmieniu:

„Art. 56a. § 1. Obniżoną stawkę odsetek za zwłokę w wysokości 50% stawki odsetek za zwłokę stosuje się w przypadku spełnienia łącznie następujących warunków:

1) złożenia prawnie skutecznej korekty deklaracji wraz z uzasadnieniem przyczyn korekty, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia upływu terminu złożenia deklaracji;

2) zapłaty zaległości podatkowej w ciągu 7 dni od dnia złożenia korekty.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie zaliczenia nadpłaty lub zwrotu podatku, a także w razie potrącenia lub przeniesienia własności rzeczy lub praw majątkowych w trybie określonym w art. 66, na wniosek złożony w terminie 7 dni od dnia złożenia korekty deklaracji.

§ 3. Obniżonej stawki odsetek za zwłokę nie stosuje się w przypadku korekty deklaracji:

1) złożonej po doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, a w przypadkach gdy nie stosuje się zawiadomienia - po zakończeniu kontroli podatkowej;

2) dokonanej w wyniku czynności sprawdzających.

Art. 56b. Podwyższoną stawkę odsetek za zwłokę w wysokości 200% stawki odsetek za zwłokę stosuje się do zaległości w podatku od towarów i usług oraz w podatku akcyzowym w przypadku:

1) zaniżenia zobowiązania podatkowego, zawyżenia kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku ujawnionych przez organ podatkowy w toku kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego,

2) korekty deklaracji:

   a) złożonej po doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, a w przypadkach, gdy nie stosuje się zawiadomienia - po zakończeniu kontroli podatkowej,

   b) dokonanej w wyniku czynności sprawdzających

– jeżeli kwota zaniżenia zobowiązania podatkowego, zawyżenia kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku przekracza 25% kwoty należnej;

3) ujawnienia przez organ podatkowy w toku czynności sprawdzających, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego niezłożenia deklaracji, mimo ciążącego obowiązku oraz braku zapłaty podatku.

Art. 56c. Stawki odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 56-56b ulegają obniżeniu lub podwyższeniu w stopniu odpowiadającym obniżeniu lub podwyższeniu podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, poczynając od dnia, w którym stopa ta uległa zmianie.

Art. 56d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" stawki odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 56-56b.";

53) w art. 57 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Stawka opłaty prolongacyjnej jest równa obniżonej stawce odsetek za zwłokę.";

54) w art. 59:

a) w § 1 po pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) prawomocnego nabycia spadku w całości przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego.",

b) w § 2 po pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) prawomocnego nabycia spadku w całości przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego.";

55) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

„Art. 59a. § 1. Przedawnienie zobowiązania podatkowego zabezpieczonego hipoteką lub zastawem skarbowym nie narusza uprawnienia do uzyskania zaspokojenia z przedmiotu hipoteki lub zastawu. W tym zakresie dopuszczalna jest także zapłata zaległości podatkowej po upływie terminu przedawnienia.

§ 2. W zakresie, o którym mowa w § 1, dla potrzeb zaspokojenia zobowiązania z przedmiotu hipoteki lub zastawu albo jego zapłaty przyjmuje się, że zobowiązanie nie wygasło.";

56) w art. 60:

a) § 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przy zapłacie gotówką - dzień wpłacenia kwoty podatku w kasie organu podatkowego lub w kasie podmiotu obsługującego organ podatkowy lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego albo dzień pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;

2) w obrocie bezgotówkowym - dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika lub rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu lub zapłaty za pomocą karty płatniczej.",

b) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. W przypadku polecenia przelewu z rachunku bankowego podatnika w banku lub instytucji kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w unijnej instytucji płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 199, poz. 1175, Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1166, z 2013 r. poz. 1036 i poz. 1271) lub unijnej instytucji pieniądza

elektronicznego niemających siedziby lub oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za termin zapłaty podatku uważa się dzień złożenia zlecenia płatniczego przez podatnika, jeżeli wpłacana kwota zostanie uznana na rachunku bankowym organu podatkowego w terminie wskazanym w art. 54 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. W razie przekroczenia tego terminu za termin zapłaty uważa się dzień uznania kwoty na rachunku bankowym organu podatkowego.",

c) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku, o którym mowa w art. 60 § 1 pkt 2, podatnik ponosi koszty opłat i prowizji związanych z zapłatą podatku za pomocą karty płatniczej.

§ 2b. W miejscu zapłaty kartą płatniczą organ podatkowy jest obowiązany zamieścić informację o pobieraniu i wysokości opłat i prowizji z tytułu płatności przy użyciu tej karty. Przed dokonaniem płatności podatku przy użyciu karty płatniczej podatnik jest informowany o pobieraniu i wysokości opłat i prowizji z tytułu płatności przy użyciu tej karty.";

57) po art. 61a dodaje się art. 61b w brzmieniu:

„Art. 61b. Zapłata podatków, stanowiących dochód budżetu państwa, za pomocą karty płatniczej, o której mowa w art. 60 § 1 pkt 2, jest możliwa jeżeli organ podatkowy dysponuje odpowiednim urządzeniem do autoryzacji transakcji płatniczych.";

58) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. § 1. Jeżeli na podatniku ciążą zobowiązania z różnych tytułów, dokonaną wpłatę, z zastrzeżeniem § 3, zalicza się na poczet podatku, począwszy od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności, chyba że podatnik wskaże, na poczet którego zobowiązania dokonuje wpłaty.

§ 2. Jeżeli na podatniku ciążą koszty upomnienia, dokonaną wpłatę zalicza się w pierwszej kolejności na te koszty.

§ 3. Jeżeli na podatniku ciążą zobowiązania z tytułu zaliczek na podatek, dokonaną wpłatę zalicza się na poczet zaliczki, począwszy od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności.

§ 4. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie dokonywania wpłat na poczet rat, na jakie rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę oraz rat podatku.

§ 5. W sprawie zaliczenia wpłaty na poczet zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę oraz kosztów upomnienia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie, z zastrzeżeniem § 6.

§ 6. Postanowienie, o którym mowa w § 5, wydaje się wyłącznie na wniosek, w przypadku gdy:

1) wpłata w całości pokrywa kwotę główną zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub
2) zaliczenie wpłaty następuje w całości zgodnie z żądaniem podatnika, lub
3) kwota wpłaty podlegającej zaliczeniu na poczet zaległości podatkowej, odsetek za zwłokę lub kosztów upomnienia nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia, lub
4) od wpłat dokonanych po terminie płatności nie naliczono odsetek za zwłokę zgodnie z art. 54 § 1 pkt 5.

§ 7. Przepisy § 1-6 stosuje się odpowiednio do wpłat dokonywanych przez płatników, inkasentów, następców prawnych oraz osoby trzecie.";

59) po art. 62a dodaje się art. 62b w brzmieniu:

„Art. 62b. § 1. Zapłata podatku może nastąpić także przez:

1) małżonka podatnika, jego zstępnych, wstępnych, pasierba, rodzeństwo, ojczyma i macochę;
2) aktualnego właściciela przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, jeżeli podatek zabezpieczony jest hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym;
3) podmiot inny niż zobowiązany do zapłaty, w przypadku wpłaty kwoty podatku do 1000 zł.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1 i 3, jeżeli treść dowodu zapłaty nie budzi wątpliwości co do przeznaczenia zapłaty na zobowiązanie podatnika uznaje się, że wpłata pochodzi ze środków podatnika.

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1-3, przepisy dotyczące zapłaty podatku przez podatnika stosuje się odpowiednio.";

60) w art. 63 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się do zaliczenia wpłaty, zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu podatku.";

61) w art. 67a § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek;";

62) w art. 67d:

a) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kwota zaległości podatkowej nie została zaspokojona w zakończonym lub umorzonym postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym albo sąd oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości;",

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 1, pkt 3 organ podatkowy może umorzyć zaległość podatkową, jeśli umorzenie nie będzie stanowiło pomocy publicznej lub będzie stanowiło pomoc de minimis – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.";

63) w art. 70:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Bieg terminu przedawnienia przerywa ogłoszenie upadłości. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia o zakończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego.",

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Jeżeli ogłoszenie upadłości, o którym mowa w § 3, nastąpiło przed rozpoczęciem biegu terminu przedawnienia, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia o zakończeniu lub umorzeniu postępowania upadłościowego.",

c) w § 6 po pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) złożenia wniosku o opinię Rady do Spraw Unikania Opodatkowania.",

d) w § 7 po pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) otrzymania przez organ podatkowy opinii Rady do Spraw Unikania Opodatkowania.",

e) uchyla się § 8;

64) w art. 70a:

a) po § 1 dodaje się w § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 68 § 1 i 3 oraz art. 70 § 1, ulega zawieszeniu w przypadku wszczęcia procedury wzajemnego porozumiewania na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, jeżeli ta umowa nie przewiduje możliwości wprowadzenia w życie zawartego porozumienia bez względu na terminy przedawnienia. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia następuje od dnia wszczęcia procedury wzajemnego porozumiewania – jednak trwa nie dłużej niż przez okres 3 lat.",

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

§ 3. Zawieszenie terminu przedawnienia, o którym mowa w § 1 i 1a, może następować wielokrotnie; w takich przypadkach okres łącznego zawieszenia terminu przedawnienia nie może przekraczać 3 lat.";

65) po art. 70c dodaje się art. 70d w brzmieniu:

„Art. 70d. Jeżeli umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Rzeczpospolita Polska przewiduje możliwość wprowadzenia w życie porozumienia zawartego w toku procedury wzajemnego porozumiewania bez względu na terminy przedawnienia, to porozumienie będzie uwzględnione pomimo upływu terminów przedawnienia.";

66) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Przepis art. 70, art. 70a i art. 70c stosuje się odpowiednio do:

1) należności przypadających od płatników lub inkasentów;
2) zaległości, o których mowa w art. 52 i art. 52a, z tym że bieg terminu przedawnienia liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym organ podatkowy dokonał zwrotu lub zaliczenia nienależnej kwoty lub płatnik pobrał nienależne wynagrodzenie;
3) zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, z tym że bieg terminu przedawnienia liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin złożenia deklaracji za okres z rozliczenia którego powstała kwota do zwrotu;
4) nadwyżki podatku naliczonego nad należnym oraz podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług do odliczenia w rozliczeniu za następne okresy, z tym że bieg terminu przedawnienia liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin złożenia deklaracji za okres, w którym

ta nadwyżka lub podatek naliczony została rozliczona poprzez obniżenie zobowiązania podatkowego lub podwyższenie kwoty podatku do zwrotu.";

67) w art. 72 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Na równi z nadpłatą traktuje się nienależnie zapłacone:

1) zaległości, o których mowa w art. 52 oraz art. 52a;

2) odsetki za zwłokę, od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek;

3) opłatę prolongacyjną.";

68) w art. 73 w § 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług – dla podatników podatku od towarów i usług dokonujących wpłat zaliczkowych.";

69) w art. 74 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. Jeżeli nadpłata powstała w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a podatnik, którego zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1:";

70) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. § 1. Jeżeli podatnik kwestionuje zasadność pobrania przez płatnika podatku albo wysokość pobranego podatku, może złożyć wniosek o stwierdzenie nadpłaty podatku.

§ 2. Uprawnienie do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty przysługuje podatnikom, płatnikom i inkasentom oraz osobom, które były wspólnikami spółki cywilnej w momencie rozwiązania spółki w zakresie zobowiązań spółki. Płatnik lub inkasent jest uprawniony do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty, jeżeli wpłacony podatek nie został pobrany od podatnika.

§ 3. Jeżeli z przepisów prawa podatkowego wynika obowiązek złożenia zeznania (deklaracji) to podatnik, płatnik lub inkasent równocześnie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty jest obowiązany złożyć skorygowane zeznanie (deklarację). W tym przypadku, do korygującej deklaracji nie dołącza się uzasadnienia przyczyn korekty deklaracji.

§ 4. Osoba, która była wspólnikiem spółki cywilnej w momencie rozwiązania spółki, jest obowiązana złożyć równocześnie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty skorygowane zeznanie (deklarację) w zakresie zobowiązań spółki oraz umowę spółki aktualną na dzień rozwiązania spółki.

§ 5. Jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydawania decyzji stwierdzającej nadpłatę. W takim przypadku korekta wywołuje skutki prawne.

§ 6. W decyzji stwierdzającej nadpłatę organ podatkowy określa wysokość zobowiązania podatkowego w prawidłowej wysokości w takim zakresie, w jakim powstanie nadpłaty związane jest ze zmianą wysokości zobowiązania podatkowego. W zakresie, w jakim wniosek jest niezasadny, organ odmawia stwierdzenia nadpłaty.

§ 7. Przepis § 6 nie ogranicza możliwości wydania decyzji w trybie art. 21 § 3, o czym informuje się adresata w decyzji stwierdzającej nadpłatę.

§ 8. Jeżeli zwrotu nadpłaty w trybie, o którym mowa w § 5, dokonano nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej, w zakresie nadpłaty będącej przedmiotem wniosku nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe.

§ 9. Zwrotu nadpłaty osobom, które były wspólnikami spółki cywilnej w chwili rozwiązania spółki, dokonuje się w proporcjach wynikających z prawa do udziału w zysku określonego w umowie spółki. Jeżeli z dołączonej umowy nie wynikają te udziały w zysku, przyjmuje się, że prawa do udziału w zysku są równe.

§ 10. Przepisów § 2 nie stosuje się, jeżeli ustawy podatkowe przewidują inny tryb zwrotu podatku.

§ 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach, o których mowa w § 1, uwzględniając w szczególności rodzaj podatku i przypadki poboru podatku przez płatnika.";

71) art. 76 i 76a otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. § 1. Nadpłaty wraz z ich oprocentowaniem podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę, odsetek za zwłokę od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek, kosztów upomnienia oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu, chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zaliczania nadpłaty:

1) płatnika lub inkasenta na poczet jego zaległości podatkowych, bieżących zobowiązań podatkowych lub zobowiązań powstałych w związku z wykonywaniem obowiązków płatnika lub inkasenta;

2) spółki cywilnej na poczet zobowiązań wspólników lub byłych wspólników tej spółki, z tym że w przypadku istniejącej spółki wymaga to zgody wszystkich wspólników.

Art. 76a. § 1. W sprawach zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie. W przypadku zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości podatkowych przepisy art. 55 § 2 i art. 62 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Zaliczenie nadpłaty na poczet zaległości podatkowych następuje z dniem:

1) złożenia zeznania lub deklaracji wykazującej nadpłatę lub ich korekty - w przypadkach, o których mowa w art. 73 § 2;

2) złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty;

3) wydania decyzji określającej wysokość nadpłaty lub innej decyzji, z której wynika nadpłata;

4) powstania nadpłaty – w przypadkach niewymienionych w pkt 1-3.";

72) w art. 76b § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przepisy art. 76, art. 76a, art. 77b, art. 79 i art. 80 stosuje się odpowiednio do zwrotu podatku. Zaliczenie, o którym mowa w art. 76a § 2 pkt 1, następuje z dniem złożenia deklaracji wykazującej zwrot podatku lub korekty takiej deklaracji.";

73) w art. 77:

a) w § 1 pkt 1 - 3 otrzymują brzmienie:

„1) 30 dni od dnia wydania nowej decyzji - jeżeli nadpłata powstała w związku z uchyleniem, stwierdzeniem nieważności decyzji, z zastrzeżeniem pkt 3;

2) 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę lub określającej wysokość nadpłaty;

3) 30 dni od dnia wydania decyzji o zmianie, uchyleniu, stwierdzeniu nieważności decyzji - jeżeli w związku z uchyleniem, stwierdzeniem nieważności decyzji nie wystąpi obowiązek wydania nowej decyzji;",

b) w § 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części akt normatywny, jeśli wniosek, o którym mowa w art. 74 został złożony przed terminem wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;",

c) w § 1 pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) skorygowanym zeznaniem (deklaracją) i z umową spółki aktualną na dzień rozwiązania spółki - w przypadku, o którym mowa w art. 75 § 4 - lecz nie wcześniej niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2;",

d) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku niewydania nowej decyzji w terminie 3 miesięcy od dnia uchylenia lub stwierdzenia nieważności przez organ podatkowy lub od dnia doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego ze stwierdzeniem jego prawomocności, uchylającego decyzję lub stwierdzającego jej nieważność, nadpłata stanowiąca kwotę wpłaconą na podstawie decyzji uchylonej lub decyzji, której nieważność stwierdzono, podlega zwrotowi bez zbędnej zwłoki.",

e) uchyla się § 4;

74) w art. 77b:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zwrot nadpłaty następuje:

1) na wskazany rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej podatnika, płatnika lub inkasenta, jeżeli jest obowiązany do posiadania takiego rachunku;

2) na wskazany rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej podatnika, płatnika lub inkasenta albo przekazem pocztowym, chyba że podatnik, płatnik lub inkasent zażądają zwrotu nadpłaty w kasie",

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Nadpłata, której wysokość nie przekracza dwukrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, jeżeli nie wskazano rachunku, na który ma zostać zwrócona, podlega zwrotowi w kasie.”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Przepisy § 1 – 4 stosuje się odpowiednio do:

1) następców prawnych i osób trzecich;

2) osób, które były wspólnikami spółki cywilnej w chwili rozwiązania spółki.”;

75) w art. 78:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Nadpłaty podlegają oprocentowaniu w wysokości równej wysokości odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych.

§ 2. Nadpłaty, których wysokość nie przekracza dwukrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, nie podlegają oprocentowaniu.”,

b) w § 3 pkt 1-3 otrzymują brzmienie:

„1) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem pkt 2 - od dnia powstania nadpłaty;

2) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 1 i 2 - od dnia wydania decyzji o zmianie lub uchyleniu decyzji, jeżeli organ podatkowy nie przyczynił się do powstania przesłanki zmiany lub uchylenia decyzji, a nadpłata nie została zwrócona w terminie;

3) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 3 i pkt 6 - od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją):

a) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę,

b) jeżeli decyzja stwierdzająca nadpłatę nie została wydana w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty, chyba że do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent,

c) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie, o którym mowa w art. 77 § 1 pkt 6, chyba że do opóźnienia w zwrocie nadpłaty przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent;”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 4 i 4a oprocentowanie przysługuje za okres:

1) od dnia powstania nadpłaty do dnia jej zwrotu - pod warunkiem złożenia przez podatnika wniosku o zwrot nadpłaty przed terminem albo w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części akt normatywny;

2) od dnia powstania nadpłaty do 30 dnia od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części akt normatywny - jeżeli wniosek o zwrot nadpłaty został złożony po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt.";

76) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. § 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nadpłaty nie może zostać wszczęte w czasie trwania postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej – w zakresie zobowiązań podatkowych, których dotyczy postępowanie lub kontrola. W razie wszczęcia z urzędu postępowania podatkowego w sprawie, w której został złożony wniosek o stwierdzenie nadpłaty, żądanie zawarte we wniosku o stwierdzenie nadpłaty podlega rozpatrzeniu w tym postępowaniu.

§ 2. Prawo do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty oraz wniosku o zwrot nadpłaty wygasa po upływie terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, chyba że ustawy podatkowe przewidują inny tryb zwrotu podatku.

§ 3. Decyzję w sprawie stwierdzenia nadpłaty na wniosek złożony przed upływem terminu przedawnienia można wydać także po upływie tego terminu.

§ 4. Wniosek o stwierdzenie nadpłaty można złożyć po upływie terminu przedawnienia jeżeli istnienie nadpłaty wynika z porozumienia zawartego w trybie procedury wzajemnego porozumiewania na podstawie ratyfikowanych umów o unikaniu

podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.";

77) w art. 80a:

a) po § 2a dodaje się § 2b i 2c w brzmieniu:

„§ 2b. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji oraz zawiadomienie o odwołaniu tego pełnomocnictwa może być złożone w formie dokumentu elektronicznego.

§ 2c. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji oraz zawiadomienie o odwołaniu tego pełnomocnictwa składane w formie dokumentu elektronicznego podatnik, płatnik lub inkasent składa do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.",

b) dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór pełnomocnictwa składanego w formie dokumentu elektronicznego do podpisywania deklaracji oraz wzór zawiadomienia o zmianie lub odwołaniu tego pełnomocnictwa, uwzględniając zakres pełnomocnictwa i dane identyfikujące podatnika, płatnika lub inkasenta oraz pełnomocnika.";

78) w art. 81b:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Korekta złożona w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, nie wywołuje skutków prawnych. Organ podatkowy zawiadamia pisemnie składającego korektę o jej bezskuteczności.",

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Korekta złożona wraz z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty nie wywołuje skutków prawnych w razie odmowy stwierdzenia nadpłaty w całości lub w części, oraz w razie umorzenia postępowania w związku z wycofaniem wniosku, o czym informuje się w decyzji.";

79) po art. 81c dodaje się art. 81d w brzmieniu:

„Art. 81d. § 1. Uprawnienie do skorygowania deklaracji przysługuje także w toku postępowania podatkowego w pierwszej instancji w zakresie stosowania art. 25f w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wyznaczeniu terminu do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.

§ 2. Warunkiem uznania skuteczności korekty deklaracji jest uwzględnienie w korekcie całości rozliczeń stanowiących unikanie opodatkowania i wpłata w całości zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę w terminie, o którym mowa w § 1.";

80) w art. 82 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organy administracji publicznej, banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz inne instytucje finansowe wymienione w art. 182, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub jego upoważnionego przedstawiciela, są obowiązane do udzielenia informacji w razie wystąpienia władz państw obcych - w zakresie i na zasadach określonych w rozdziale 2 działu VIIa oraz wynikających z ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.";

81) po art. 82a dodaje się art. 82b w brzmieniu:

„Art. 82b. § 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać, nieodpłatnie udostępniać informacje w sprawach indywidualnych oraz udzielać pomocy organom podatkowym przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.

§ 2. Przy wykonywaniu swoich zadań organy podatkowe są uprawnione do nieodpłatnego korzystania z informacji gromadzonych w aktach spraw, zbiorach danych, ewidencjach i rejestrach przez organy administracji rządowej i samorządowej, sądy, państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne oraz państwowe osoby prawne, w tym również z informacji zapisanych w formie elektronicznej, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w odrębnych przepisach.";

82) w art. 86 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podatnicy obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu okresu przedawnienia odpowiednio zobowiązania podatkowego, zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego lub nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do rozliczenia za następne okresy.";

83) w art. 92:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Małżonkowie opodatkowani łącznie od sumy swoich dochodów na podstawie odrębnych przepisów ponoszą solidarną odpowiedzialność za

zobowiązania podatkowe oraz solidarna jest ich wierzytelność o zwrot nadpłaty podatku od sumy dochodów małżonków, z zastrzeżeniem § 3a.",

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. W razie śmierci jednego z małżonków, o których mowa w § 3, drugi z małżonków ponosi odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe oraz przysługuje mu wierzytelność o zwrot nadpłaty podatku.";

84) w art. 93a:

a) w § 2 uchyla się pkt 2,

b) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Spółka niemająca osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa, wstępuje w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa wniesionego przedsiębiorstwa, z wyjątkiem tych praw, które nie mogą być kontynuowane na podstawie przepisów regulujących opodatkowanie spółek nie mających osobowości prawnej.";

85) w art. 98 w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zaległości podatkowe, w tym również za zaległości, o których mowa w art. 52 oraz art. 52a;";

86) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. Bieg terminów przewidzianych w art. 70, art. 71, art. 77 § 1 oraz art. 80 § 1 nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku lub zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy.";

87) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. § 1. Organ podatkowy orzeka w jednej decyzji o zakresie odpowiedzialności lub uprawnień poszczególnych spadkobierców na podstawie decyzji ostatecznych wydanych wobec spadkodawcy oraz jego zobowiązań wynikających z prawidłowych deklaracji.

§ 2. Jeżeli deklaracja złożona przez spadkodawcę jest nieprawidłowa lub deklaracji nie złożono, orzekając o zakresie odpowiedzialności lub uprawnień spadkobierców jednocześnie ustala lub określa kwoty, o których mowa w art. 21 § 3, § 3a, art. 24 lub art. 74a.

§ 3. Termin płatności przez spadkobiercę zobowiązań wynikających z decyzji o zakresie jego odpowiedzialności wynosi 14 dni od dnia jej doręczenia.";

88) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. § 1. W miejsce strony zmarłej w toku postępowania w sprawach dotyczących praw i obowiązków wymienionych w art. 97, wstępują jej spadkobiercy.

§ 2. Przepis stosuje się odpowiednio do następców prawnych, o których mowa w art. 93-93c i art. 94.";

89) uchyla się art. 104;

90) w art. 105:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przypadające na rzecz spadkodawcy nadpłaty oraz zwroty podatków, a także oprocentowanie z tych tytułów zwracane są poszczególnym spadkobiercom proporcjonalnie do ich udziału spadkowego określonego w prawomocnym postanowieniu sądu o stwierdzeniu nabycia spadku lub zarejestrowanym akcie poświadczenia dziedziczenia złożonym w organie podatkowym.",

b) uchyla się § 3,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Oprocentowanie naliczane jest nadal, jeżeli zwrot nadpłaty lub zwrot podatku nie został dokonany w terminie 15 dni od dnia złożenia prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku lub zarejestrowanego aktu poświadczenia dziedziczenia.";

91) w art. 107 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Ogłoszenie upadłości podatnika lub jego następcy prawnego nie ma wpływu na naliczanie odsetek za zwłokę w odniesieniu do osoby trzeciej.";

92) w art. 108:

a) w § 2 w pkt 2 po lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) określającej wysokość zaległości podatkowej, o której mowa w art. 52 oraz 52a;",

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W razie wystawienia tytułu wykonawczego na podstawie deklaracji, na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym

w administracji, przed orzeczeniem o odpowiedzialności osoby trzeciej nie wymaga się uprzedniego wydania decyzji, o której mowa w § 2 pkt 2.";

93) w art. 109 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W sprawie odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej przepisy art. 29, art. 47 § 1, art. 51 § 1, art. 53 § 3, art. 54, art. 55, art. 57, art. 59, art. 60, art. 64-66 oraz art. 76 – art. 76b stosuje się odpowiednio.";

94) po art. 112b dodaje się art. 112c w brzmieniu:

„Art. 112c. Spółka niemająca osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału swoje przedsiębiorstwo, odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z tą osobą fizyczną za powstałe do dnia wniesienia przedsiębiorstwa zaległości podatkowe związane z wniesionym przedsiębiorstwem.";

95) w art. 115:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności byłego wspólnika za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie, gdy był on wspólnikiem, oraz zaległości wymienione w art. 52 oraz art. 52a powstałe w czasie, gdy był on wspólnikiem. Za zobowiązania podatkowe powstałe, na podstawie odrębnych przepisów, po rozwiązaniu spółki, za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał po rozwiązaniu spółki, oraz zaległości wymienione w art. 52 oraz art. 52a powstałe po rozwiązaniu spółki odpowiadają osoby będące wspólnikami w momencie rozwiązania spółki.",

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Orzeczenie o odpowiedzialności, o której mowa w § 1, nie wymaga uprzedniego wydania decyzji w sprawach, o których mowa w art. 108 § 2 pkt 2, a rozstrzygnięcie w tych sprawach następuje w decyzji orzekającej o odpowiedzialności.";

96) w art. 116:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 oraz art. 52a powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu.",

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Za zobowiązania podatkowe powstałe, na podstawie odrębnych przepisów, po likwidacji spółki, za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał po likwidacji spółki, oraz zaległości wymienione w art. 52 oraz art. 52a powstałe po likwidacji spółki odpowiadają osoby pełniące obowiązki członka zarządu w momencie likwidacji spółki. Przepis art. 115 § 4 stosuje się odpowiednio.";

97) w art. 130 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) stroną jest ich małżonek, rodzeństwo, wstępny, zstępny lub powinowaty do drugiego stopnia;";

98) art. 131 w § 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych do drugiego stopnia osób wymienionych w pkt 1 albo 2;",

b) po pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) podmiotu, z którym osoby wymienione w pkt 1-4 pozostają w takim stosunku prawnym, że rozstrzygnięcie sprawy może mieć wpływ na ich prawa lub obowiązki.";

99) w art. 132 w § 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych do drugiego stopnia osób wymienionych w § 1;",

b) po pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osób pozostających z osobami wymienionymi w § 1 w takim stosunku prawnym, że może to mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.";

100) po art. 132 dodaje się art. 132a w brzmieniu:

„Art. 132a. Przyczyny wyłączenia od załatwienia sprawy trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.";

101) uchyla się art. 136 i art. 137;

102) w art. 138 uchyla się § 2;

103) w dziale IV po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Pełnomocnictwo

Art. 138a. § 1. Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.

§ 2. Pełnomocnik może być ogólny, szczególny albo do doręczeń.

§ 3. Pełnomocnictwo w formie dokumentu elektronicznego powinno być uwierzytelnione za pomocą mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 4. Jeżeli odpis pełnomocnictwa lub odpisy innych dokumentów wykazujących umocowanie zostały sporządzone w formie dokumentu elektronicznego, ich uwierzytelnienia, o którym mowa w § 3, dokonuje się przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Odpisy pełnomocnictwa lub odpisy innych dokumentów wykazujących umocowanie uwierzytelniane elektronicznie sporządzane są w formatach danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 tej ustawy.

Art. 138b. § 1. Pełnomocnikiem strony może być osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych. Przepis art. 135 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Pełnomocnikiem strony w postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, może być także osoba, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne, zwanej dalej „Prawem celnym".

§ 3. W poszczególnych, wynikających w toku postępowania, kwestiach mniejszej wagi organ podatkowy może nie żądać pełnomocnictwa, jeżeli pełnomocnikiem jest małżonek strony, a nie ma wątpliwości co do istnienia i zakresu jego upoważnienia do występowania w imieniu strony.

Art. 138c. § 1. Pełnomocnictwo musi wskazywać adres krajowy do doręczeń pełnomocnika, a w przypadku adwokata, radcy prawnego lub doradcy podatkowego także adres poczty elektronicznej.

§ 2. Jeżeli pełnomocnictwa udziela osoba, która nie może się podpisać, pełnomocnictwo podpisuje za nią osoba sprawująca nad nią opiekę, czyniąc o tym wzmiankę obok podpisu albo zgłasza się pełnomocnictwo ustnie do protokołu.

Art. 138d. § 1. Pełnomocnik ogólny jest upoważniony do działania we wszystkich sprawach podatkowych oraz w innych sprawach należących do właściwości organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej.

§ 2. Pełnomocnictwo ogólne oraz zawiadomienia o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu składa się wyłącznie w formie dokumentu elektronicznego, według określonego wzoru do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, który umieszcza informacje w Centralnym Rejestrze Pełnomocnictw Ogólnych, zwanym dalej „Centralnym Rejestrem".

§ 3. Adwokat, radca prawny oraz doradca podatkowy mogą sami zgłaszać udzielenie im pełnomocnictwa ogólnego oraz zawiadamiać o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu ze wskazaniem daty zwolnienia z obowiązku reprezentacji.

§ 4. Pełnomocnictwo ogólne może być zgłoszone za pośrednictwem Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

§ 5. Organ, na wniosek którego sąd wyznaczył kuratora zgłasza niezwłocznie pełnomocnictwo ogólne tego kuratora do ministra właściwego do spraw finansów publicznych celem umieszczenia w Centralnym Rejestrze.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji oraz ministrem gospodarki, określi w drodze rozporządzenia szczegółowy sposób zgłaszania pełnomocnictw ogólnych za pośrednictwem Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz ich przekazywania do Centralnego Rejestru, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnego zgłaszania pełnomocnictw do Centralnego Rejestru.

Art. 138e. § 1. Pełnomocnik szczególny jest upoważniony do działania we wskazanej sprawie podatkowej lub innej wskazanej sprawie należącej do właściwości organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

§ 2. Pełnomocnictwo szczególne może być udzielone na piśmie, w formie dokumentu elektronicznego lub zgłoszone ustnie do protokołu.

§ 3. Pełnomocnictwo szczególne udzielone na piśmie oraz zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu, składa się do akt sprawy według określonego wzoru w oryginale z podpisem strony lub jako notarialnie poświadczony odpis.

§ 4. Adwokat, radca prawny oraz doradca podatkowy mogą sami uwierzytelnić odpis udzielonego im pełnomocnictwa oraz odpisy innych dokumentów wykazujących ich umocowanie. Organ podatkowy może w razie wątpliwości zażądać urzędowego poświadczenia podpisu strony.

§ 5. Pełnomocnik może okazać oryginał lub notarialnie poświadczony odpis pełnomocnictwa szczególnego oraz zawiadomienie o jego zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu w celu sporządzenia przez organ podatkowy jego urzędowego odpisu i dołączenia do akt sprawy.

Art. 138f. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia wzór pełnomocnictwa ogólnego, wzór pełnomocnictwa szczególnego oraz wzór pełnomocnictwa do doręczeń, a także wzór zawiadomienia o zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu tych pełnomocnictw, uwzględniając dane identyfikujące podatnika, płatnika lub inkasenta, w tym jego identyfikator podatkowy, dane identyfikujące pełnomocnika, w tym jego identyfikator podatkowy oraz adres jego poczty elektronicznej.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia sposób składania pełnomocnictwa ogólnego w formie dokumentu elektronicznego oraz rodzaje podpisu elektronicznego, którymi pełnomocnictwo ogólne powinno być opatrzone, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w pełnomocnictwach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia sposób składania pełnomocnictwa szczególnego w formie dokumentu elektronicznego oraz rodzaje podpisu elektronicznego, którymi pełnomocnictwo szczególne powinno być opatrzone, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w pełnomocnictwach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia sposób składania pełnomocnictwa do doręczeń w formie dokumentu elektronicznego oraz rodzaje podpisu elektronicznego, którymi pełnomocnictwo do doręczeń powinno być opatrzone, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w pełnomocnictwach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

Art. 138g. § 1. Strona ma obowiązek ustanowienia w kraju pełnomocnika do doręczeń, jeżeli nie ustanawia pełnomocnika ogólnego lub szczególnego, gdy:

1) zmienia adres miejsca zamieszkania na zagraniczny,

2) jest nierezydentem w rozumieniu przepisów prawa dewizowego i składa w kraju wniosek o wszczęcie postępowania lub w kraju doręczono jej postanowienie o wszczęciu postępowania.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli doręczenie pism stronie następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§ 3. W razie niedopełnienia przez stronę obowiązku ustanowienia pełnomocnika do doręczeń, pismo uznaje się za doręczone pod dotychczasowym adresem krajowym, a organ podatkowy pozostawia pismo w aktach sprawy.

§ 4. Do pełnomocnictwa do doręczeń stosuje się przepisy dotyczące pełnomocnictwa szczególnego.

Art. 138h. Ustanawiając więcej niż jednego pełnomocnika o tym samym zakresie działania lub ustanawiając pełnomocnika ogólnego oraz szczególnego w tej samej sprawie, strona wskazuje organowi jednego z nich jako pełnomocnika do doręczeń.

Art. 138i. Organ podatkowy w razie potrzeby dołącza do akt sprawy wydruk pełnomocnictwa ogólnego lub szczególnego udzielonego w formie dokumentu elektronicznego oraz zawiadomienia o zmianie zakresu, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa.

Art. 138j. § 1. Ustanowienie, zmiana zakresu, odwołanie lub wypowiedzenie pełnomocnictwa ogólnego wywiera skutek od dnia wpływu do Centralnego Rejestru.

§ 2. Ustanowienie, zmiana zakresu, odwołanie lub wypowiedzenie pełnomocnictwa szczególnego wywiera skutek od dnia zawiadomienia organu podatkowego.

§ 3. Adwokat, radca prawny lub doradca podatkowy, który wypowiedział pełnomocnictwo, obowiązany jest działać za stronę jeszcze przez dwa tygodnie od wypowiedzenia, chyba że mocodawca zwolni go od tego obowiązku.

Art. 138k. Pełnomocnik ustanowiony w procedurze zwrotu podatku od towarów i usług na warunkach określonych w art. 89 ust. 1a-1g ustawy o podatku od towarów i usług, będący nierezydentem, ma obowiązek wskazania numeru paszportu lub innego numeru identyfikacyjnego, o ile nie posiada identyfikatora podatkowego i obowiązek podania adresu poczty elektronicznej.

Art. 138l. § 1. Centralny Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw finansów publicznych.

§ 2. Dostęp do Centralnego Rejestru mają organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w celu usprawnienia funkcjonowania pełnomocnictw ogólnych, upoważnić podległe organy do wykonywania jego zadań w zakresie prowadzenia Centralnego Rejestru.

Art. 138m. § 1. W sprawie niecierpiącej zwłoki wyznacza się dla osoby nieobecnej tymczasowego pełnomocnika szczególnego, upoważnionego do działania do czasu wyznaczenia przez sąd kuratora dla osoby nieobecnej.

§ 2. Tymczasowym pełnomocnikiem szczególnym może być w pierwszej kolejności wyznaczony przez organ podatkowy członek rodziny osoby nieobecnej, jeżeli wyrazi na to zgodę, lub doradca podatkowy wyznaczony w trybie art. 138o § 1.

Art. 138n. § 1. W przypadku niemożności wszczęcia postępowania lub prowadzenia postępowania wobec osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej z powodu braku powołanych do tego organów lub niemożności ustalenia adresu siedziby, miejsca prowadzenia działalności lub miejsca zamieszkania osób upoważnionych do reprezentowania jej spraw organ podatkowy wyznacza dla tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej tymczasowego pełnomocnika szczególnego upoważnionego do działania do czasu wyznaczenia kuratora przez sąd.

§ 2. Tymczasowym pełnomocnikiem szczególnym jest doradca podatkowy wyznaczony w trybie art. 138o § 1 .

Art. 138o. § 1. O wyznaczenie doradcy podatkowego jako tymczasowego pełnomocnika szczególnego organ podatkowy zwraca się do Krajowej Rady Doradców Podatkowych. Jeżeli doradca podatkowy ustanowiony w ten sposób ma podjąć czynności poza siedzibą organu podatkowego, Krajowa Rada Doradców Podatkowych, na wniosek ustanowionego doradcy podatkowego, wyznaczy w razie potrzeby doradcę podatkowego z innej miejscowości.

§ 2. Do ustalenia wynagrodzenia oraz kosztów doradcy podatkowego wyznaczonego tymczasowym pełnomocnikiem szczególnym stosuje się odpowiednio przepisy o opłatach za czynności doradców podatkowych w zakresie ponoszenia

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej oraz zwrotu niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

Art. 138p. Kuratora wyznaczonego przez sąd uznaje się za pełnomocnika ogólnego strony.

Art. 138q. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego oraz Kodeksu postępowania cywilnego.";

104) w art. 143 w § 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) funkcjonariuszom celnym lub pracownikom urzędu celnego lub izby celnej – przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.";

105) w dziale IV rozdział 5 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 5

Doręczenia

Art. 144. § 1. Organ podatkowy doręcza pisma, za:

1) pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, swoich pracowników, upoważnionych pracowników innego organu podatkowego lub przez osoby uprawnione na podstawie odrębnych przepisów lub
2) elektronicznym urzędowym poświadczeniem odbioru za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

§ 2. W przypadku gdy organem podatkowym jest wójt, burmistrz (prezydent miasta), pisma może doręczać sołtys za pokwitowaniem.

Art. 144a. § 1. Doręczenie pism następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli strona spełni jeden z następujących warunków:

1) złoży podanie w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego lub portal podatkowy;
2) wniesie o doręczenie za pomocą środków komunikacji elektronicznej i wskaże organowi podatkowemu adres elektroniczny;
3) wyrazi zgodę na doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej i wskaże organowi podatkowemu adres elektroniczny.

§ 2. W przypadku wystąpienia problemów technicznych uniemożliwiających organowi podatkowemu wysyłanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, pisma doręcza się w sposób określony w art. 144 § 1 pkt 1.

§ 3. Doręczenie pism organom administracji publicznej następuje na wskazany adres poczty elektronicznej lub przez portal podatkowy lub w siedzibie organu podatkowego.

§ 4. Wystąpienie organu podatkowego o wyrażenie zgody, o której mowa w § 1 pkt 3, może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej i zostać przesłane stronie na jej adres elektroniczny lub przez portal podatkowy; nie stosuje się art. 152a § 1–5.

§ 5. Strona ma prawo do rezygnacji z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W takim przypadku organ podatkowy doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.

Art. 145. § 1. Pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela - temu przedstawicielowi.

§ 2. Jeżeli ustanowiono pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi.

§ 3. Doręczenie pism pełnomocnikowi będącemu adwokatem, radcą prawnym lub doradcą podatkowym następuje na wskazany adres poczty elektronicznej lub na portalu podatkowym lub w siedzibie organu podatkowego.

§ 4. Pełnomocnikowi mającemu miejsce zamieszkania za granicą, który nie wskazuje krajowego adresu do doręczeń, pisma doręcza się za pomocą środków komunikacji elektronicznej na wskazany adres poczty elektronicznej.

§ 5. W razie niewyznaczenia pełnomocnika do doręczeń, o którym mowa w art. 138h, organ podatkowy doręcza pisma jednemu z pełnomocników.

Art. 146. § 1. W toku postępowania strona oraz jej przedstawiciel lub pełnomocnik mają obowiązek zawiadomić organ podatkowy o każdej zmianie swojego adresu, wskazanego adresu do doręczeń lub adresu poczty elektronicznej.

§ 2. W razie niedopełnienia obowiązku przewidzianego w § 1, w przypadku doręczania pisma za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, pismo uważa się za doręczone pod dotychczasowym adresem z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w art. 150 § 1 pkt 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Art. 146a. § 1. Pisma doręcza się pełnomocnikowi ogólnemu na adres wskazany w pełnomocnictwie.

§ 2. Pełnomocnik ogólny ma obowiązek zawiadomić o każdej zmianie swojego adresu lub adresu poczty elektronicznej. Zawiadomienie o zmianie pełnomocnictwa w zakresie adresu składane jest do Centralnego Rejestru.

§ 3. W razie niedopełnienia przez pełnomocnika ogólnego obowiązku przewidzianego w § 2, pismo uważa się za doręczone pod dotychczasowym adresem. Przepis art. 146 § 2 oraz art. 152a § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 147. W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepisy art. 83 i art. 84 Prawa celnego.

Art. 148. § 1. Pisma doręcza się osobom fizycznym pod adresem miejsca ich zamieszkania lub pod wskazanym krajowym adresem do doręczeń.

§ 2. Pisma osobom fizycznym mogą być także doręczane:

1) w miejscu zatrudnienia lub wykonywania działalności przez adresata – adresatowi lub osobie upoważnionej przez pracodawcę do odbioru korespondencji;
2) w siedzibie organu podatkowego.

§ 3. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w § 1 i 2, a także w innych uzasadnionych przypadkach, pisma doręcza się w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie.

Art. 149. W przypadku nieobecności adresata w miejscu zamieszkania lub pod wskazanym adresem do doręczeń pisma doręcza się za pokwitowaniem pełnoletniemu domownikowi, a gdyby go nie było lub odmówił przyjęcia pisma – sąsiadowi, zarządcy domu lub dozorcy – gdy osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. Zawiadomienie o doręczeniu pisma sąsiadowi, zarządcy domu lub dozorcy umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub na drzwiach mieszkania lub w widocznym miejscu przy wejściu na posesję, na której zamieszkuje adresat lub której adres wskazano jako adres do doręczeń.

Art. 150. § 1. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 148 § 1 lub art. 149:

1) operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczania pisma przez tego operatora;

2) pismo składa się na okres 14 dni w urzędzie gminy (miasta) - w przypadku doręczania pisma przez pracownika organu podatkowego lub przez inną upoważnioną osobę.

§ 2. Zawiadomienie o pozostawaniu pisma w miejscu określonym w § 1, wraz z informacją o możliwości jego odbioru w placówce pocztowej albo w urzędzie gminy w terminie 7 dni od dnia pozostawienia zawiadomienia, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, lub miejsca wskazanego jako adres do doręczeń, na drzwiach jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata.

§ 3. W przypadku niepodjęcia pisma w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru pisma w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia pierwszego zawiadomienia o złożeniu pisma w placówce pocztowej albo w urzędzie gminy.

§ 4. W przypadku niepodjęcia pisma, doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Art. 150a. Na wniosek strony doręczenie może być dokonane na wskazany przez nią adres skrytki pocztowej. Przepis art. 150 stosuje się odpowiednio, z tym że zawiadomienie o pozostawieniu pisma w placówce pocztowej wraz z informacją o możliwości jego odbioru, umieszcza się w skrytce pocztowej adresata.

Art. 151. § 1. Osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej pisma doręcza się w lokalu ich siedziby lub w miejscu prowadzenia działalności - osobie upoważnionej do odbioru korespondencji lub prokurentowi. Przepisy art. 146, art. 148 § 2 pkt 2 oraz art. 150 i art. 150a stosuje się odpowiednio.

§ 2. W razie niemożności doręczenia pisma w lokalu siedziby pisma doręcza się za pokwitowaniem zarządcy budynku lub dozorcy, gdy osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. Zawiadomienie o doręczeniu pisma zarządcy budynku lub dozorcy umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub na drzwiach lokalu siedziby adresata lub w widocznym miejscu przy wejściu na posesję, na której mieści się lokal siedziby.

Art. 151a. § 1. Jeżeli podany przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej adres jej siedziby nie istnieje, został wykreślony

z rejestru lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności, pismo doręcza się osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata, także wtedy gdy reprezentacja ma charakter łączny z innymi osobami.

§ 2. W razie niemożności ustalenia adresu osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata, pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Art. 152. § 1. Odbierający pismo potwierdza doręczenie pisma własnoręcznym podpisem, ze wskazaniem daty doręczenia.

§ 2. Jeżeli odbierający pismo nie może potwierdzić doręczenia lub uchyla się od tego, doręczający sam stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu.

§ 3. W przypadku doręczenia pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej doręczenie jest skuteczne, jeżeli adresat potwierdzi odbiór pisma w sposób, o którym mowa w art. 152a § 1 pkt 3.

Art. 152a. § 1. W celu doręczenia pisma w formie dokumentu elektronicznego organ podatkowy przesyła na adres elektroniczny adresata zawiadomienie zawierające:

1) informację, że adresat może odebrać pismo w formie dokumentu elektronicznego;
2) wskazanie adresu elektronicznego, z którego adresat może pobrać pismo i pod którym powinien dokonać potwierdzenia doręczenia pisma;
3) pouczenie dotyczące sposobu odbioru pisma, a w szczególności sposobu identyfikacji pod wskazanym adresem elektronicznym w systemie teleinformatycznym organu podatkowego, oraz informację o wymogu podpisania urzędowego poświadczenia odbioru w sposób, o którym mowa w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 2. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego w sposób określony w § 1 pkt 3, organ podatkowy po upływie 7 dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, przesyła powtórne zawiadomienie o możliwości odebrania tego pisma.

§ 3. W przypadku nieodebrania pisma doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni, licząc od dnia przesłania pierwszego zawiadomienia.

§ 4. Zawiadomienia, o których mowa w § 1 i 2, mogą być automatycznie tworzone i przesyłane przez system teleinformatyczny organu podatkowego, a odbioru tych zawiadomień nie potwierdza się.

§ 5. W przypadku uznania pisma w formie dokumentu elektronicznego za doręczone na podstawie § 3, organ podatkowy umożliwia adresatowi pisma dostęp do treści pisma w formie dokumentu elektronicznego przez okres co najmniej 3 miesięcy od dnia uznania pisma w formie dokumentu elektronicznego za doręczone oraz informacji o dacie uznania pisma za doręczone oraz o datach wysłania zawiadomień, o których mowa w § 1 i 2, w swoim systemie teleinformatycznym.

§ 6. Warunki techniczne i organizacyjne doręczania pism w formie dokumentu elektronicznego określają przepisy ustawy, o której mowa w § 1 pkt 3.

Art. 153. § 1. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma doręczanego mu w sposób określony w art. 144 § 1 pkt 1, pismo zwraca się nadawcy z adnotacją o odmowie jego przyjęcia i datą odmowy. Pismo wraz z adnotacją pozostawia się w aktach sprawy.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1, uznaje się, że pismo doręczone zostało w dniu odmowy jego przyjęcia przez adresata.

Art. 154. Pisma kierowane do osób korzystających ze szczególnych uprawnień wynikających z immunitetu dyplomatycznego lub konsularnego doręcza się w sposób przewidziany w przepisach szczególnych, w umowach i przyjętych zwyczajach międzynarodowych.

Art. 154a. § 1. Organ podatkowy może wystąpić do władzy państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwej w sprawach podatkowych, zwanej dalej „obcą władzą", z wnioskiem o doręczenie pisma, gdy doręczenie zgodnie z art. 144 albo art. 144a osobie przebywającej na terytorium tego państwa nie jest możliwe lub gdy powodowałoby nieproporcjonalne trudności.

§ 2. Wnioski o doręczenie przekazywane są obcej władzy za pośrednictwem organu wyznaczonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 3. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazują wniosek o doręczenie do organu wyznaczonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa albo samorządowego kolegium odwoławczego.

§ 4. Wniosek o doręczenie powinien zawierać dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, któremu ma być doręczone pismo, w szczególności nazwisko lub nazwę (firmę) oraz adres, a także dane dotyczące przedmiotu pisma.

§ 5. Wniosek o doręczenie przesyła się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowego formularza, według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 335 z 07.12.2012, str. 42). W przypadku braku możliwości przekazania wniosku o doręczenie za pomocą środków komunikacji elektronicznej wniosek przesyła się w formie pisemnej.

§ 6. Pismo będące przedmiotem wniosku o doręczenie przekazuje się obcej władzy przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza podległy mu organ podatkowy do przekazywania obcym władzom wniosków o doręczenie, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego doręczania pism.

Art. 154b. § 1. Wniosek o doręczenie pisma pochodzący od obcej władzy organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 7 przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, którego dotyczy wniosek. Naczelnik urzędu skarbowego doręcza pismo stosując odpowiednio przepisy art. 144-154.

§ 2. Organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 7 niezwłocznie informuje obcą władzę, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowego formularza, według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, o działaniach podjętych na podstawie wniosku o doręczenie, w szczególności o dacie doręczenia pisma.

Art. 154c. Przepisy art. 154a i 154b stosuje się do doręczania pism w zakresie spraw, o których mowa w art. 305b. Pisma obcych władz w sprawach niewymienionych w art. 305b są doręczane z zachowaniem zasady wzajemności.";

106) w art. 155 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy może wezwać stronę lub inne osoby do złożenia wyjaśnień, zeznań, przedłożenia dokumentów lub dokonania określonej czynności osobiście, przez pełnomocnika lub na piśmie, w tym także w formie dokumentu elektronicznego lub na informatycznych nośnikach danych, jeżeli jest to niezbędne dla wyjaśnienia stanu faktycznego lub rozstrzygnięcia sprawy.";

107) w art. 156 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Wezwany w toku postępowania w sprawie stosowania art. 25f lub w postępowaniu prowadzonym przez organ wyznaczony na podstawie art. 18c, jest obowiązany do osobistego stawienia się także poza obszarem województwa, w którym zamieszkuje lub przebywa.";

108) po art. 157 dodaje się art. 157a w brzmieniu:

„Art. 157a. Organ podatkowy, przed którym toczy się postępowanie podatkowe, może zwrócić się o dokonanie określonej czynności związanej z prowadzonym postępowaniem do innego organu podatkowego, jeżeli przyczyni się to do skrócenia czasu trwania lub obniżenia kosztów postępowania.";

109) w art. 159 § 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) czy dokumenty mogą być przedłożone w formie dokumentu elektronicznego lub na informatycznych nośnikach danych,";

110) w art. 165:

a) w § 5 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 – 7 w brzmieniu:

„5) zaliczenia wpłaty, nadpłaty lub zwrotu podatku;

6) wstrzymania wykonania decyzji;

7) wygaśnięcia decyzji.",

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Organ podatkowy nie wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania w przypadku złożenia:

1) zeznania podatkowego przez podatników podatku od spadków i darowizn;

2) informacji przez podatników podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego;

3) deklaracji do wymiaru zaliczek podatku dochodowego od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych.",

c) dodaje się § 8 w brzmieniu:

"§ 8. W przypadkach wymienionych w § 7, za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się odpowiednio datę złożenia zeznania, deklaracji lub informacji.";

111) w art. 168:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Podania organów administracji publicznej są wnoszone za pomocą środków komunikacji elektronicznej, chyba że wystąpią problemy techniczne uniemożliwiające wnoszenie pism w tej formie.",

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Podanie powinno zawierać co najmniej treść żądania, wskazanie osoby, od której pochodzi, oraz jej adres (miejsca zamieszkania lub pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności), identyfikator podatkowy, a w przypadku nierezydentów - numer paszportu lub inny numer identyfikacyjny, o ile nie posiadają identyfikatora podatkowego, a także czynić zadość innym wymogom ustalonym w przepisach szczególnych.";

112) w art. 178:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, odpisów, oraz sporządzania kopii przy wykorzystaniu własnych przenośnych urządzeń. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania.",

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Strona może żądać wydania jej kopii z akt sprawy lub uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy albo uwierzytelnienia kopii z akt sprawy.";

113) w art. 180 dodaje się § 3 i § 4 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że strona będąca osobą fizyczną nie ujawniła wszystkich obrotów lub przychodów mających znaczenie dla określenia lub ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego, organ podatkowy może zwrócić się do strony o złożenie oświadczenia o stanie majątkowym na określony dzień. Oświadczenie to składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Organ podatkowy, zwracając się o złożenie oświadczenia, uprzedza stronę o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do osób fizycznych będących wspólnikami spółki nieposiadającej osobowości prawnej będącej stroną postępowania.";

114) w art. 182:

a) § 1-3a otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli z dowodów zgromadzonych w toku postępowania podatkowego wynika potrzeba uzupełnienia tych dowodów lub ich porównania z informacjami pochodzącymi z banku, bank jest obowiązany na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego, a w toku postępowania odwoławczego na żądanie dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej, zwanych dalej „upoważnionymi organami podatkowymi", do sporządzenia i przekazania informacji dotyczących strony postępowania w zakresie:

1) posiadanych rachunków bankowych lub rachunków oszczędnościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
2) posiadanych rachunków pieniężnych lub rachunków papierów wartościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczek pieniężnych, a także umów depozytowych;
4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zakładów ubezpieczeń, funduszy inwestycyjnych, dobrowolnych funduszy emerytalnych i banków prowadzących działalność maklerską, w zakresie prowadzonych indywidualnych kont emerytalnych oraz indywidualnych kont zabezpieczenia emerytalnego, a także do domów maklerskich oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

§ 3. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych na pisemne żądanie upoważnionego organu podatkowego są obowiązane do sporządzania informacji o umorzonych jednostkach uczestnictwa. Przepis § 1 w części dotyczącej wystąpienia z żądaniem stosuje się odpowiednio.

§ 3a. Podmioty prowadzące rachunki zbiorcze w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.[2)]), na pisemne żądanie upoważnionego organu podatkowego są obowiązane do sporządzania informacji o wysokości dochodów (przychodów) przekazanych na rzecz podatników uprawnionych z papierów wartościowych zapisanych na takich rachunkach oraz o kwocie pobranego podatku. Przepis § 1 w części dotyczącej wystąpienia z żądaniem stosuje się odpowiednio.",

b) uchyla się § 4;

115) po art. 182 dodaje się art. 182a w brzmieniu:

„Art. 182a. § 1. Żądanie udzielenia informacji, o którym mowa w art. 182, następuje w drodze postanowienia.

§ 2. Udzielenie informacji następuje nieodpłatnie.

§ 3. Informacje mogą być przekazane za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych w postaci plików o formacie strukturalnym.";

116) art. 183 -185 otrzymują brzmienie:

„Art. 183. Z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji, o których mowa w art. 182, upoważniony organ podatkowy może wystąpić po uprzednim wezwaniu do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia tego organu do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie tych informacji, a strona w wyznaczonym terminie:

1) nie udzieliła informacji lub
2) nie upoważniła organu podatkowego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie informacji, lub
3) udzieliła informacji, które wymagają uzupełnienia lub porównania z informacjami pochodzącymi z instytucji finansowej.

Art. 184. § 1. Upoważniony organ podatkowy, występując z żądaniem, o którym mowa w art. 182, powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę szczególnego zaufania pomiędzy instytucjami finansowymi a ich klientami.

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586.

§ 2. Jeżeli umowa z bankiem lub inną instytucją finansową została zawarta przez podatnika wspólnie z innymi podmiotami, bank nie przekazuje informacji dotyczących podmiotów, których nie dotyczy żądanie upoważnionego organu podatkowego.

§ 3. W żądaniu określa się zakres informacji, okres którego informacje mają dotyczyć oraz termin ich przekazania. Przepis art. 82 § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Żądanie zawiera ponadto:

1) wskazanie przesłanek uzasadniających konieczność uzyskania informacji objętych żądaniem;
2) dowody potwierdzające, że strona:
   a) odmówiła udzielenia informacji lub
   b) nie wyraziła zgody na udzielenie organowi podatkowemu upoważnienia do zażądania tych informacji, lub
   c) w terminie określonym przez upoważniony organ podatkowy nie udzieliła informacji albo upoważnienia.

Art. 185. Instytucje finansowe wymienione w art. 182 odmawiają udzielenia informacji, jeżeli żądanie upoważnionego organu podatkowego nie spełnia wymogów formalnych określonych w art. 184 § 3 i 4.";

117) w art. 189 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Organ podatkowy może żądać od strony przedstawienia tłumaczenia na język polski sporządzonej w języku obcym dokumentacji przedłożonej przez stronę. Czynności te strona zobowiązana jest wykonać na własny koszt.";

118) po art. 193 dodaje się art. 193a w brzmieniu:

„Art. 193a § 1. W przypadku prowadzenia ksiąg podatkowych przy użyciu programów informatycznych, organ podatkowy może żądać przekazania całości lub części tych ksiąg oraz dowodów księgowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych, w postaci plików o formacie strukturalnym, wskazując rodzaj ksiąg podatkowych oraz okres, którego dotyczą.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób przesyłania za pomocą środków komunikacji elektronicznej ksiąg podatkowych w postaci plików o formacie strukturalnym oraz rodzaje informatycznych nośników danych, na których księgi mogą być zapisane i przekazywane.

§ 3. Struktura logiczna formy elektronicznej w postaci plików o formacie strukturalnym ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych, z uwzględnieniem możliwości wytworzenia jej z programów informatycznych używanych powszechnie przez przedsiębiorców oraz automatycznej analizy danych zostanie udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.";

119) w art. 200:

a) § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadku przewidzianym w art. 165 § 7, jeżeli decyzja ma zostać wydana wyłącznie na podstawie danych zawartych w złożonym zeznaniu, złożonej informacji lub deklaracji.",

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przed wydaniem decyzji na podstawie art. 25f organ podatkowy wyznacza stronie czternastodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego, pouczając o prawie złożenia korekty deklaracji.";

120) art. 201 otrzymuje brzmienie:

„Art. 201. § 1. Organ podatkowy zawiesza postępowanie:

1) w razie śmierci strony, jeżeli postępowanie nie podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe;
2) gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd;
3) w razie śmierci przedstawiciela ustawowego strony;
4) w razie utraty przez stronę lub jej ustawowego przedstawiciela zdolności do czynności prawnych;
5) w przypadku wystąpienia o opinię Rady do spraw Unikania Opodatkowania;
6) w razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję uchylającą w całości decyzję organu pierwszej instancji i przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ten organ lub stwierdzającą nieważność decyzji.

§ 2. Organ podatkowy zawiesza postępowanie w sprawie dotyczącej odpowiedzialności osoby trzeciej do dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 108 § 2, stanie się ostateczna, z zastrzeżeniem art. 108 § 3 oraz art. 115 § 4.

§ 3. Organ podatkowy może zawiesić postępowanie w razie wystąpienia, na podstawie ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych

ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska do organów innego państwa o udzielenie informacji niezbędnych do ustalenia lub określenia wysokości zobowiązania podatkowego albo jeżeli wszczęta została procedura wzajemnego porozumiewania, jeżeli nie ma żadnych innych okoliczności poza objętymi wystąpieniem, które mogą być przedmiotem dowodu.

§ 4. Postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania organ podatkowy doręcza stronie lub jej spadkobiercom, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, 3 i 4, postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania pozostawia się w aktach sprawy do czasu ustalenia spadkobierców, kuratora lub przedstawiciela strony.

§ 6. Na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania służy zażalenie.

§ 7. W przypadkach, o którym mowa w § 3, zawieszenie postępowania może następować wielokrotnie; okres łącznego zawieszenia postępowania nie może przekraczać 3 lat.";

121) w art. 210:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Decyzja, w stosunku do której może zostać wniesiona skarga do sądu administracyjnego zawiera pouczenie o możliwości wniesienia skargi.",

b) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Decyzja nakładająca na stronę obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zawiera również pouczenie o odpowiedzialności karnej za usunięcie, ukrycie, zbycie, darowanie, zniszczenie, rzeczywiste lub pozorne obciążenie albo uszkodzenie składników majątku strony, mające na celu udaremnienie zabezpieczenia lub egzekucji obowiązku wynikającego z tej decyzji.",

c) po § 2a dodaje się § 2b i 2c w brzmieniu:

„§ 2b. W decyzji wydanej w związku z art. 25f organ podatkowy wskazuje wysokość ustalonego albo określonego, na podstawie tego przepisu, zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych lub straty.

§ 2c. Decyzja organu podatkowego w sprawie, w której Rada do spraw Unikania Opodatkowania wydała opinię zawiera ustosunkowanie się do tej opinii.";

122) w art. 213 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Strona może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia lub co do prawa odwołania, prawa wniesienia skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach.";

123) art. 214 otrzymuje brzmienie:

„Art. 214. Nie może szkodzić stronie błędne pouczenie w decyzji co do prawa odwołania lub skargi do sądu administracyjnego albo brak takiego pouczenia.";

124) w art. 239d dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji wydanej na podstawie art. 25f.";

125) w art. 239e dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Decyzja ostateczna wydana na podstawie art. 25f nie podlega wykonaniu do czasu upływu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego, a w razie wniesienia skargi - do czasu uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego.";

126) w art. 240 w § 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) decyzja została wydana na podstawie innej decyzji lub orzeczenia sądu, które następnie zostały uchylone, zmienione, wygaszone lub stwierdzono ich nieważność w sposób mogący mieć wpływ na treść wydanej decyzji;",

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma wpływ na treść wydanej decyzji.";

127) w art. 241 w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pkt 8 lub 11 następuje tylko na żądanie strony wniesione w terminie miesiąca odpowiednio od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;";

128) w art. 245 § 1 pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 68 lub art. 70 oraz art. 118.";

129) w art. 247 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ podatkowy odmawia stwierdzenia nieważności decyzji, jeżeli wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 68 lub art. 70 oraz art. 118.";

130) w art. 258:

a) w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy, który wydał decyzję, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli:",

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Organ podatkowy drugiej instancji, który stwierdził wygaśnięcie własnej decyzji, stwierdza także wygaśnięcie decyzji organu pierwszej instancji.";

131) w art. 259:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W razie niedotrzymania terminu płatności trzech kolejnych rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa, następuje z mocy prawa wygaśnięcie decyzji o rozłożeniu na raty w zakresie wszystkich niezapłaconych rat.",

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 i § 1a stosuje się odpowiednio do odroczonych lub rozłożonych na raty należności płatników lub inkasentów oraz odsetek od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek.";

132) po art. 259 dodaje się art. 259a w brzmieniu:

„Art. 259a. Decyzja stwierdzająca nadpłatę podatku wygasa z dniem doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego wydanej w wyniku postępowania wszczętego z urzędu.";

133) w art. 262:

a) w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) bezzasadnie odmówili lub nie dokonali w terminie wyznaczonym w wezwaniu, złożenia wyjaśnień, zeznań, wydania opinii, okazania przedmiotu oględzin, przedłożenia tłumaczenia dokumentacji obcojęzycznej lub udziału w innej czynności, lub",

b) w § 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) bezzasadnie odmówili okazania lub nie przedstawili w wyznaczonym terminie dokumentów, których obowiązek posiadania wynika z przepisów prawa, ksiąg

podatkowych, dowodów księgowych będących podstawą zapisów w tych księgach, lub",

c) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli stroną jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, organ podatkowy może ukarać karą porządkową osobę upoważnioną do jej reprezentowania lub prowadzenia jej spraw.",

d) w § 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osób, którym podatnik zlecił prowadzenie lub przechowanie ksiąg podatkowych lub dokumentów będących podstawą zapisów w tych księgach (biura rachunkowe), jeżeli osoby te bezzasadnie odmówią okazania lub nie przedstawią w wyznaczonym terminie ksiąg rachunkowych lub dokumentów będących podstawą zapisów w tych księgach.",

e) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeśli dokonanie czynności jest uzależnione od wyrażenia zgody strony lub innego uczestnika postępowania kary porządkowej, o której mowa w § 1, nie stosuje się w przypadku braku takiej zgody.";

134) w art. 265 w § 1:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) koszty związane z osobistym stawiennictwem strony poza obszar województwa, w którym zamieszkuje lub przebywa oraz koszty stawiennictwa związane ze skorzystaniem przez stronę z prawa wglądu do akt sprawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu przez organ podatkowy niewłaściwy miejscowo lub wyznaczony na podstawie art. 18c i art. 18d; koszty te są ustalane zgodnie z przepisami, o których mowa w pkt 1;",

b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) koszty ustanowienia i reprezentacji tymczasowego pełnomocnika szczególnego.";

135) w art. 266 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy, na żądanie, zwraca koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1-2a.";

136) w art. 267 w § 1 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) tłumaczenia na język polski dokumentacji przedłożonej przez stronę;";

137) w art. 269 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Organ podatkowy odstępuje od ustalenia kosztów postępowania w przypadku stwierdzenia, że wydatki na postępowanie w sprawie ich ustalenia i koszty poboru nie przekraczają czterokrotności kosztów upomnienia.";

138) po art. 270a dodaje się art. 270b w brzmieniu:

„Art. 270b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość kosztów za sporządzenie kopii oraz odpisu dokumentów, mając na uwadze koszty wykonania pracy oraz koszty materiałów.";

139) w dziale IV po rozdziale 23 dodaje się rozdział 24 w brzmieniu:

„Rozdział 24

Rada do Spraw Unikania Opodatkowania

Art. 271a. Rada do Spraw Unikania Opodatkowania, zwana dalej „Radą", jest niezależnym od organów podatkowych, kolegialnym organem wydającym opinie o zasadności zastosowania art. 25f w indywidualnych sprawach.

Art. 271b. § 1. Rada liczy 12 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów. Prezes Rady Ministrów powołuje przewodniczącego Rady spośród jej członków.

§ 2. W skład Rady powołuje się osobę, która wyraziła na to zgodę oraz:

1) ma obywatelstwo polskie;
2) korzysta z pełni praw publicznych;
3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
4) nie była prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione umyślnie.

§ 3. Rada składa się z:

1) 4 sędziów wskazanych przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego spośród sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w stanie spoczynku;
2) 6 pracowników uczelni wyższych, których wiedza, doświadczenie i autorytet w zakresie prawa podatkowego, rynków finansowych, obrotu gospodarczego, międzynarodowego prawa gospodarczego dają rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady;
3) przedstawiciela delegowanego przez Rzecznika Praw Obywatelskich;

4) członka Krajowej Izby Doradców Podatkowych delegowanego przez Krajową Radę Doradców Podatkowych.

§ 4. Nie stanowi przeszkody do powołania Rady niewskazanie sędziów, przedstawiciela Rzecznika Praw Obywatelskich lub członka Krajowej Izby Doradców Podatkowych. Skład Rady zostaje uzupełniony w możliwie najkrótszym terminie.

§ 5. Kadencja Rady trwa 4 lata. Rada może działać do czasu powołania Rady kolejnej kadencji, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia zakończenia kadencji.

§ 6. Przed upływem kadencji członkostwo w Radzie wygasa w razie śmierci, rezygnacji z członkostwa lub utraty któregokolwiek z warunków, o których mowa w § 2.

§ 7. Prezes Rady Ministrów może, na wniosek Przewodniczącego Rady, odwołać członka Rady w razie nieusprawiedliwionego niewykonywania przez niego obowiązków lub trwałej niemożności wykonywania obowiązków członka Rady.

§ 8. Członka Rady, o którym mowa w § 3 pkt 1, 3 i 4, Prezes Rady Ministrów może odwołać w każdym czasie na wniosek organu, który go wskazał lub delegował.

§ 9. Nie wstrzymuje prac Rady wygaśnięcie członkostwa lub odwołanie członka Rady.

§ 10. Kadencja osoby powołanej w miejsce członka Rady, którego członkostwo ustało wskutek odwołania lub wygaśnięcia kończy się wraz z upływem kadencji Rady.

§ 11. Obsługę prac Rady zapewnia minister właściwy do spraw finansów publicznych. Sekretarz Rady jest powoływany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród pracowników Ministerstwa Finansów.

Art. 271c. § 1. Przewodniczący Rady:

1) kieruje jej pracami;
2) zwołuje posiedzenia Rady;
3) wyznacza członków Rady do wydania opinii;
4) wyznacza członków Rady do sporządzenia uzasadnienia opinii.

§ 2. Tryb pracy Rady określa regulamin uchwalany przez Radę.

§ 3. Do zadań sekretarza Rady należą:

1) organizacja posiedzeń Rady, w szczególności sprawy finansowe związane z funkcjonowaniem Rady;

2) sprawowanie nadzoru nad obsługą administracyjno-biurową Rady w imieniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 4. Przewodniczącemu oraz sekretarzowi Rady przysługuje wynagrodzenie.

§ 5. Członkom Rady przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach Rady oraz zwrot kosztów podróży i noclegów.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób finansowania oraz wysokość wynagrodzenia:

a) przewodniczącego Rady, sekretarza Rady oraz członka Rady za uczestniczenie w posiedzeniach Rady, biorąc pod uwagę zakres ich obowiązków;

b) dla członków Rady za sporządzenie uzasadnienia stanowiska zawartego w opinii w indywidualnej sprawie, uwzględniając nakłady pracy niezbędne do przygotowania opinii;

2) szczegółowe warunki i tryb przysługującego członkom Rady zwrotu kosztów podróży i noclegów, poniesionych w związku z udziałem w pracach Rady, biorąc pod uwagę ich racjonalne wydatkowanie przez członków Rady.

Art. 271d. § 1. Rada wydaje opinię na piśmie, z uzasadnieniem stanowiska w niej zawartym. Rada nie może odmówić wydania opinii.

§ 2. Opinię wydaje się na wniosek:

1) organu podatkowego pierwszej instancji, jeżeli w ocenie organu istnieją uzasadnione przesłanki do zastosowania art. 25f lub

2) strony, złożony wraz z odwołaniem od decyzji, lub

3) organu odwoławczego.

§ 3. Organ podatkowy przekazuje Radzie wniosek o wydanie opinii wraz aktami sprawy oraz przekazuje wniosek do wiadomości strony.

§ 4. Opinia jest wydawana przez co najmniej połowę członków Rady w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku wraz z aktami sprawy. Rada przekazuje opinię wraz aktami sprawy organowi podatkowemu oraz przekazuje opinię stronie.

§ 5. Opinie Rady, po usunięciu danych identyfikujących stronę oraz inne podmioty wskazane w jej treści zamieszczane są w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.

§ 6. Do wyłączenia członków Rady w zakresie wydawania opinii w poszczególnych sprawach stosuje się odpowiednio przepisy art. 130 § 1 i 2.

Art. 271e. § 1. Rada ma prawo zwrócić się do strony oraz do organu podatkowego o udzielenie wyjaśnień.

§ 2. W posiedzeniach Rady uczestniczy przedstawiciel organu podatkowego oraz może uczestniczyć strona lub jej przedstawiciel lub pełnomocnik.";

140) w art. 272 :

a) w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wpłacania podatków, w tym również pobieranych przez płatników oraz inkasentów;",

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) ustalenie poniesionych przez podatnika wydatków lub zgromadzonego mienia w zakresie niezbędnym do ujawnienia podstawy opodatkowania;

5) weryfikację danych i dokumentów przedstawionych przez podatników dokonujących rejestracji podatkowej.";

141) w art. 274:

a) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) koryguje deklarację, dokonując stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty, kwoty zwrotu podatku albo kwoty nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 5000 zł;",

b) w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) doręcza podatnikowi uwierzytelnioną kopię skorygowanej deklaracji wraz z informacją o związanej z korektą deklaracji zmianie wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku albo kwoty nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty bądź informację o braku takich zmian oraz pouczeniem o prawie wniesienia sprzeciwu.",

c) po § 5 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Przepisy § 1-5 stosuje się odpowiednio do deklaracji składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej.";

142) art. 274c otrzymuje brzmienie:

„Art. 274c. § 1. Organ podatkowy, w związku z postępowaniem podatkowym lub kontrolą podatkową, może zażądać od kontrahentów podatnika wykonujących działalność gospodarczą:

1) przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym postępowaniem lub kontrolą u podatnika, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności;

2) przekazania, za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych, wyciągu z ksiąg podatkowych i dowodów księgowych zapisanego w formie elektronicznej w postaci plików o formacie strukturalnym, jeżeli kontrahent podatnika prowadzi księgi podatkowe przy użyciu programów informatycznych.

§ 2. Z czynności sprawdzających u kontrahenta sporządza się protokół.

§ 3. Czynności określone w § 1 pkt 2 kontrahent podatnika jest obowiązany wykonać na własny koszt.

§ 4. Jeżeli miejsce zamieszkania, siedziba lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta strony postępowania lub kontrolowanego znajdują się poza obszarem działania organu prowadzącego postępowanie lub kontrolę, czynności sprawdzających, o których mowa w § 1, na zlecenie tego organu może także dokonać organ właściwy miejscowo.";

143) art. 280 otrzymuje brzmienie:

„Art. 280. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepis art. 143, art. 193a oraz przepisy rozdziałów 1-3a, 5, 6, 9, z wyłączeniem art. 171a, rozdziałów 10, 14, 16, 22, 23 działu IV.";

144) uchyla się art. 281a;

145) w art. 282a w § 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) sprawie stwierdzenia nadpłaty.";

146) w art. 282b:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia wymaga zgody lub wniosku kontrolowanego. W razie wyrażenia zgody lub złożenia wniosku ustnie kontrolujący sporządza adnotację.",

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, uwzględniając elementy zawiadomienia określone w § 4 oraz możliwość wyrażenia

zgody lub wniosku na wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.";

147) w art. 282c w § 1 pkt 1 w lit. h średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. i w brzmieniu:

„i) ma charakter doraźny dotyczący sprawdzenia zachowania warunków zawieszenia działalności gospodarczej;";

148) art. 284 otrzymuje brzmienie:

„Art. 284. § 1. Wszczęcie kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem § 4 i art. 284a § 1, następuje przez doręczenie kontrolowanemu, upoważnienia do jej przeprowadzenia oraz okazanie legitymacji służbowej. Kontrolowany jest obowiązany ustanowić pełnomocnika na wypadek swojej nieobecności w czasie kontroli, jeżeli nie ustanowił pełnomocnika ogólnego lub szczególnego.

§ 2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, upoważnienie doręcza się oraz okazuje legitymację służbową członkowi zarządu, wspólnikowi albo innej osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw (reprezentant kontrolowanego).

§ 3. Jeżeli kontrolowanym jest zakład podmiotu zagranicznego, upoważnienie doręcza się oraz okazuje legitymację służbową osobie kierującej, nadzorującej lub reprezentującej faktycznie prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność.

§ 4. W razie niemożności wszczęcia kontroli w trybie wskazanym w § 1-3 z powodu nieobecności kontrolowanego, jego reprezentanta lub pełnomocnika, kontrolujący wzywa kontrolowanego, jego reprezentanta lub pełnomocnika do stawienia się w siedzibie organu podatkowego następnego dnia po upływie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

§ 5. W przypadku niestawienia się osoby wzywanej, w terminie, o którym mowa w § 4, kontrolę uznaje się za wszczętą w dniu upływu tego terminu. W tym przypadku upoważnienie do kontroli doręcza się niezwłocznie, gdy ta osoba się stawi w miejscu prowadzenia kontroli.

§ 6. W razie niemożności prowadzenia czynności kontrolnych z powodu nieobecności kontrolowanego, jego reprezentanta lub pełnomocnika, a w szczególności

gdy nie jest zapewniony dostęp do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, kontrolę zawiesza się do czasu umożliwienia przeprowadzenia tych czynności.

§ 7. Do czasu trwania kontroli nie wlicza się okresu zawieszenia, o którym mowa w § 6.";

149) w art. 284a § 1-2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowej kontrolowanemu, gdy czynności kontrolne są niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia albo w przypadku kontroli doraźnych kas rejestrujących oraz dla sprawdzenia działalności gospodarczej prowadzonej na targowiskach.

§ 1a. W razie nieobecności kontrolowanego, jego reprezentanta lub pełnomocnika, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

§ 2. W przypadkach, o którym mowa w § 1 i § 1a, należy bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia wszczęcia kontroli, doręczyć upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.";

150) art. 285 otrzymuje brzmienie:

„Art. 285. § 1. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego, chyba że kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych.

§ 2. Oświadczenie o rezygnacji z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych składane jest na piśmie. W razie odmowy złożenia oświadczenia kontrolujący dokonuje odpowiedniej adnotacji, dołączając ją do protokołu.

§ 3. W przypadku gdy w toku kontroli kontrolowany, jego reprezentant lub pełnomocnik jest nieobecny lecz nie zrezygnowano z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innych osób, o których mowa w art. 284a § 1a.";

151) w art. 285a uchyla się § 3 i 4;

152) w art. 286 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Kontrolujący są uprawnieni do wstępu na teren jednostki kontrolowanej oraz poruszania się po tym terenie na podstawie legitymacji służbowej bez potrzeby

uzyskiwania przepustki oraz nie podlegają rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym tej jednostki; podlegają natomiast przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym w kontrolowanej jednostce.";

153) art. 287 otrzymuje brzmienie:

„Art. 287. § 1. Kontrolowany, jego pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie czynności, o których mowa w art. 286, a w szczególności:

1) umożliwić nieodpłatnie filmowanie, fotografowanie, dokonywanie nagrań dźwiękowych oraz utrwalanie stanu faktycznego za pomocą innych nośników informacji, jeżeli film, fotografia, nagranie lub informacja zapisana na innym nośniku może stanowić dowód lub przyczynić się do utrwalenia dowodu w sprawie będącej przedmiotem kontroli;

2) przekazać, za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych, wyciągu z ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zapisanego w formie elektronicznej w postaci plików o formacie strukturalnym, jeżeli kontrolowany prowadzi księgi podatkowe przy użyciu programów informatycznych;

3) przedstawić, na żądanie kontrolującego, tłumaczenie na język polski sporządzonej w języku obcym dokumentacji dotyczącej spraw będących przedmiotem kontroli.

§ 2. Czynności określone w § 1 pkt 2 i 3 kontrolowany jest obowiązany wykonać na własny koszt.

§ 3. Kontrolowany ma obowiązek w wyznaczonym terminie udzielać wszelkich wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, dostarczać kontrolującemu żądane dokumenty oraz zapewnić kontrolującemu warunki do pracy, a w tym w miarę możliwości udostępnić samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów.

§ 4. Reprezentant kontrolowanego, pracownicy oraz osoby współdziałające z kontrolowanym są obowiązani udzielić wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, w zakresie wynikającym z wykonywanych czynności lub zadań.";

154) art. 289 otrzymuje brzmienie:

„Art. 289. § 1. Kontrolowanego zawiadamia się o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych przynajmniej na 3 dni

przed terminem ich przeprowadzenia, a dowodu z oględzin nie później niż bezpośrednio przed podjęciem tych czynności.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli kontrolowany jest nieobecny, a okoliczności sprawy uzasadniają natychmiastowe przeprowadzenie dowodu.";

155) w art. 290 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Protokół jest sporządzany w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu kontrolujący doręcza kontrolowanemu, z wyłączeniem załączonych do protokołu kontroli fotokopii, odpisów i wydruków z akt, ksiąg oraz innych, dokumentów udostępnionych przez kontrolowanego, które zostały zwrócone przez kontrolującego, czyniąc o tym wzmiankę w protokole kontroli.";

156) po art. 290a dodaje się art. 290b w brzmieniu:

„Art. 290b. § 1. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli, że organ przeprowadzający kontrolę był niewłaściwy miejscowo w momencie wszczęcia kontroli, kontrolujący sporządza protokół z czynności kontrolnych. Czynności podjęte we wszczętej kontroli podatkowej pozostają w mocy.

§ 2. Protokół jest sporządzany w trzech jednobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu kontrolujący doręcza kontrolowanemu, a drugi przekazuje organowi podatkowemu właściwemu w sprawie.

§ 3. Do protokołu czynności kontrolnych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące protokołu kontroli, z wyłączeniem art. 290 § 2 pkt 6a i 8.";

157) art. 291b otrzymuje brzmienie:

„Art. 291b. Jeżeli w toku kontroli podatkowej ujawniono nieprawidłowości, kontrolowany ma obowiązek zawiadomienia organu podatkowego o każdej zmianie swojego adresu dokonanej w ciągu 6 miesięcy od dnia zakończenia kontroli podatkowej. W razie niedopełnienia tego obowiązku postanowienie o wszczęciu postępowania podatkowego uznaje się za doręczone pod dotychczasowym adresem.";

158) po art. 291c dodaje się art. 291d w brzmieniu:

„Art. 291d. § 1. Przepisy dotyczące kontrolowanego stosuje się odpowiednio do jego reprezentanta lub pełnomocnika, z wyłączeniem art. 282c § 1 pkt 2 i art. 291b.

§ 2. Jeżeli pełnomocnik jest nieobecny w miejscu prowadzenia kontroli podczas gdy jest obecny kontrolowany, pisma doręcza się kontrolowanemu a czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego.";

159) art. 292 otrzymuje brzmienie:

„Art. 292. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 102, art. 135, art 138, art. 139 § 4, art. 140 § 2, art. 141 i art. 142, przepisy rozdziałów 1, 2, 3a, 5, 6, 9-12, z wyłączeniem art. 171a, rozdziałów 14, 16, 22, 23 działu IV.";

160) w art. 294:

a) w § 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) członkowie Rady do Spraw Unikania Opodatkowania.",

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zachowanie tajemnicy skarbowej obowiązuje również po ustaniu zatrudnienia, zakończeniu stażu, praktyki lub członkostwa w Radzie do Spraw Unikania Opodatkowania.";

161) art. 295 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) funkcjonariuszowi celnemu lub pracownikowi - załatwiającym sprawę, ich przełożonym, naczelnikowi urzędu skarbowego, naczelnikowi urzędu celnego, dyrektorowi izby skarbowej oraz dyrektorowi izby celnej;";

162) art. 295a otrzymuje brzmienie:

„Art. 295a. W toku postępowania w sprawie zawarcia porozumień, o których mowa w dziale IIa, dostęp do informacji przekazanych przez przedsiębiorców w tym postępowaniu przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.";

163) art. 297 § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) innym naczelnikom urzędów skarbowych lub urzędów celnych albo organom kontroli skarbowej - w związku ze wszczętym postępowaniem podatkowym, postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub kontrolą podatkową lub w związku z postępowaniem przejętym w trybie art. 18e;";

164) art. 299 § 3 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) komornikom sądowym i administracyjnym organom egzekucyjnym w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym;";

165) po art. 299c dodaje się art. 299d w brzmieniu:

„Art. 299d. Do informacji, o których mowa w art. 293 § 2 pkt 1 i 5, stosuje się przepisy niniejszego działu dotyczące udostępniania informacji wynikających z akt spraw podatkowych.";

166) po art. 305j dodaje się art. 305ja w brzmieniu:

„Art. 305ja. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udziela z urzędu obcej władzy państwa członkowskiego Unii Europejskiej dostępnych informacji o osiągniętych, w roku podatkowym przez podatników podatku dochodowego od osób fizycznych mających miejsce zamieszkania na terytorium tego państwa, dochodach z tytułu:

1) stosunku pracy,

2) stosunku służbowego,

3) spółdzielczego stosunku pracy,

4) pracy nakładczej,

5) zasiłków pieniężnych wypłaconych przez zakład pracy, o którym mowa w art. 31 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przez płatników, o których mowa w art. 42e ust. 1 tej ustawy,

6) działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 pkt 7 i 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,

7) emerytur lub rent oraz innych świadczeń krajowych, o których mowa w art. 34 ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych

- które zostały wykazane w deklaracjach składanych przez płatników podatku dochodowego od osób fizycznych.

§ 2. Informacji udziela się co najmniej raz w roku w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku podatkowego, w którym informacje stały się dostępne dla organów podatkowych.”.

167) w art. 306e:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Nie można odmówić wydania zaświadczenia, jeżeli nie jest możliwe doręczenie decyzji kończącej postępowanie podatkowe, o którym mowa w § 2, przed upływem terminu określonego w art. 306a § 5. Wydając zaświadczenie, organ podaje informację o prowadzonym postępowaniu lub jego zakończeniu.”,

b) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. Przepisy § 1-3 i 5 stosuje się odpowiednio w zakresie odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 53 § 2.”;

168) w art. 306h dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Organy podatkowe wydają zaświadczenie o wysokości zaległości podatkowych rozwiązanej spółki cywilnej na żądanie byłego wspólnika tej spółki.

§ 4. Organy podatkowe wydają zaświadczenie o wysokości zobowiązania podatkowego (zaległości podatkowych), kosztów upomnienia, kosztów egzekucyjnych zabezpieczonego hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym oraz objętego wnioskiem o wpis hipoteki, jeżeli hipoteka nie jest wpisana, na żądanie właściciela przedmiotu hipoteki lub zastawu.";

169) w art. 306f § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli postępowanie podatkowe w sprawie określenia wysokości zobowiązań podatkowych spadkodawcy nie zostało zakończone, w zaświadczeniu podaje się przybliżoną wysokość zobowiązania podatkowego na podstawie posiadanych danych co do podstawy opodatkowania.";

170) w art. 306i dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W razie śmierci podatnika zaświadczenie, o którym mowa w § 1, wydaje się na wniosek wstępnego, zstępnego lub małżonka, którzy uprawdopodobnią, że mogą być spadkobiercami.".

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm.[3)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64c po § 4c dodaje się § 4d w brzmieniu:

„§ 4d. Koszty egzekucyjne zabezpieczone zastawem skarbowym lub hipoteką przymusową mogą być pokryte również przez aktualnego właściciela przedmiotu zastawu skarbowego lub hipoteki przymusowej niebędącego zobowiązanym." ;

2) w art. 155b po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W przypadkach określonych w art. 33 § 1a ustawy – Ordynacja podatkowa organ egzekucyjny lub egzekutor wraz z odpisem zarządzenia zabezpieczenia doręcza zobowiązanemu decyzję stanowiącą podstawę prawną zabezpieczenia, o którym mowa w art. 155.".

Art. 3. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442, z późn. zm.[4)]) wprowadza się następujące zmiany:

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 855, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1289.

1) w art. 24 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przedawnienie należności z tytułu składek zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym nie narusza uprawnienia do uzyskania zaspokojenia z przedmiotu hipoteki lub zastawu do wysokości zaległych składek i odsetek za zwłokę liczonych do dnia przedawnienia. W tym zakresie dopuszczalna jest także zapłata należności z tytułu składek po upływie terminu przedawnienia.";

2) w art. 24 po ust. 5f dodaje się ust. 5g w brzmieniu:

„5g. W zakresie, o którym mowa w art. 24 ust. 5, dla potrzeb zaspokojenia należności z tytułu składek z przedmiotu hipoteki lub zastawu albo ich zapłaty przyjmuje się, że należności te nie wygasły.";

3) w art. 24 ust. 5d otrzymuje brzmienie:

„5d. Przedawnienie należności z tytułu składek wynikających z decyzji o odpowiedzialności osoby trzeciej lub następcy prawnego następuje po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym decyzja stała się prawomocna. Przepisy ust. 5b i 5c stosuje się odpowiednio.";

4) w art. 26 w ust. 3b:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) użytkowanie wieczyste wraz z budynkami i urządzeniami na użytkowanym gruncie stanowiącymi własność użytkownika wieczystego lub udział w tym prawie;",

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu lub udział w tym prawie;",

c) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Zaspokojenie z przedmiotu hipoteki przymusowej następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, chyba że z przedmiotu hipoteki jest prowadzona egzekucja przez sądowy organ egzekucyjny.";

5) w art. 27:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Zastaw, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się do Rejestru Zastawów Skarbowych prowadzonego na podstawie art. 46 Ordynacji podatkowej.";

b) uchyla się ust. 3;

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 827, 983, 1623, 1650 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 567 i 598.

6) w art. 28:

a) w ust. 3 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) nie nastąpiło zaspokojenie należności w umorzonym postępowaniu upadłościowym;",

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Przepisu ust. 3 pkt 4b nie stosuje się do składek w części finansowanej przez ubezpieczonego chyba, że jest on jednocześnie płatnikiem składek.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4b Zakład może umorzyć zaległe składki wyłącznie w przypadku, gdy umorzenie nie będzie stanowiło pomocy publicznej lub będzie stanowiło pomoc de minimis – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.";

7) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio: art. 12, art. 26, art. 29 § 1 i 2, art. 33, art. 33a, art. 33b, art. 38a, art. 51 § 1, art. 55, art. 59 § 1 pkt 1, 3, 4, 8 i 9, art. 60 § 1, art. 61 § 1, art. 62 § 1, 4, 7, art. 62b § 1 pkt 2 i § 3, art. 72 § 1 pkt 1 i 4 i § 2, art. 73 § 1 pkt 1 i 5, art. 77b § 1 i 2, art. 91, art. 93, art. 93a-93c, art. 93e, art. 94, art. 97 § 1, art. 98 § 1 i 2 pkt 1, 2, 5 i 7, art. 100, art. 101, art. 105 § 1 i 2, art. 106 § 1 i 2, art. 107 § 1, 1a, 2 pkt 2 i 4 i § 3, art. 108 § 1, 3 i 4, art. 109 § 1, 2 pkt 1, art. 110 § 1, § 2 pkt 2, § 3, art. 111 § 1-4 i 5 pkt 1, art. 112 § 1-5, art. 112b, art. 112c, art. 113, art. 114, art. 115, art. 116, art. 116a, art. 117, art. 118 § 1 i 2 oraz art. 119 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.".

Art. 4. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.[5)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 uchyla się ust. 2a;

2) w art. 13:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wszczęcie kontroli podatkowej następuje poprzez doręczenie kontrolowanemu lub osobie wymienionej w art. 284 § 1-3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, upoważnienia do jej przeprowadzenia.

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 230, poz. 1371, Nr 240, poz. 1439, z 2012 r. poz. 362 i 1544 oraz z 2013 r. poz. 628 i 1145.

O zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej organ kontroli skarbowej nie zawiadamia kontrolowanego.",

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Postępowanie kontrolne może być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych. W takim przypadku postanowienie o wszczęciu postępowania kontrolnego doręcza się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia jego wszczęcia. Przepis art. 284a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.";

3) w art. 13b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspektor lub pracownik, w związku z postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową, może zażądać od kontrahentów kontrolowanego, z wyjątkiem osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, w okresie objętym postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową:

1) przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową u kontrolowanego, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności;

2) przekazania, za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych, wyciągu z ksiąg podatkowych i dowodów księgowych zapisanego w formie elektronicznej w postaci plików o formacie strukturalnym, jeżeli kontrahent podatnika prowadzi księgi podatkowe i przetwarza dowody księgowe przy użyciu programów informatycznych.",

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Czynności określone w ust. 1 pkt 2, kontrahent kontrolowanego jest obowiązany wykonać na własny koszt.

1b. Z czynności, o których mowa w ust. 1, sporządza się protokół.",

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za kontrahentów kontrolowanego uważa się także wszystkie podmioty prowadzące działalność gospodarczą uczestniczące w dostawie tego samego towaru lub usługi będące zarówno dostawcami, jak i nabywcami biorącymi udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie towaru lub usługi. W takim przypadku

żądanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, może dotyczyć wyłącznie dokumentów lub wyciągów związanych z tą dostawą towaru lub usługi.";

4) w art. 14c:

a) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Do korekty deklaracji złożonej po doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia postępowania kontrolnego, a w przypadkach gdy nie stosuje się zawiadomienia - złożonej zgodnie z ust. 2, przepisu art. 56a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa nie stosuje się.",

b) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Do korekty deklaracji złożonej po doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia postępowania kontrolnego, a w przypadkach gdy nie stosuje się zawiadomienia - złożonej zgodnie z ust. 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 56b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.";

5) po art. 14c dodaje się art. 14d w brzmieniu:

„Art. 14d. 1. Dyrektor urzędu kontroli skarbowej w toku postępowania kontrolnego może, w drodze decyzji, dokonać zabezpieczenia zobowiązania podatkowego na majątku kontrolowanego. Przepisy art. 33 - art. 33c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, przekazuje się organowi podatkowemu właściwemu dla kontrolowanego w dniu wydania decyzji.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, służy odwołanie do właściwego dla kontrolowanego w dniu wszczęcia postępowania kontrolnego dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej. Przepis art. 26 ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.";

6) w art. 33:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Dostawca usług płatniczych świadczący usługi przekazu pieniężnego, na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej jest obowiązany do sporządzania informacji o wysokości i dacie dokonania przekazu oraz odpowiednio ich nadawcy i odbiorcy. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.",

b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Informacje, o których mowa w ust. 1-5, mogą być przekazane za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznym nośniku danych zapisanych w edytowalnej formie elektronicznej.";

7) w art. 33a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Występując z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę wzajemnego zaufania między instytucjami finansowymi a ich klientami. Przepisy art. 33 ust. 6-9 stosuje się odpowiednio.";

8) w art. 43a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Termin płatności kary pieniężnej wynosi 14 dni, od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1.".

Art. 5. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314, z późn. zm.[6)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. W sprawach określonych w art. 5 ust. 1, art. 8b i art. 8c oraz art. 9 ust. 1 właściwymi naczelnikami urzędów skarbowych są:

1) dla podatników podatku od towarów i usług korzystających i niekorzystających ze zwolnienia od tego podatku - naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach podatku od towarów i usług;

2) dla pozostałych podatników:

a) będących podatnikami podatku dochodowego - naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach tego podatku,

b) niebędących podatnikami podatku dochodowego - naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podatnika, a jeżeli podatnik nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce - Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.

3) dla płatników podatków oraz płatników składek ubezpieczeniowych, niebędących jednocześnie podatnikami, o których mowa w pkt 1-2 - naczelnik urzędu skarbowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę płatnika;

[6)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 2.

w pozostałych przypadkach właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.";

2) w art. 5 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. W przypadku dokonywania zgłoszenia identyfikacyjnego przez pełnomocnika lub kuratora sądowego do zgłoszenia dołącza się uwierzytelnioną lub poświadczoną urzędowo kopię pełnomocnictwa lub postanowienia sądu. W przypadku udzielenia pełnomocnictwa wyłącznie do dokonania zgłoszenia identyfikacyjnego do zgłoszenia dołącza się oryginał pełnomocnictwa. Przepisy rozdziału 3a działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.";

3) w art. 9 uchyla się ust. 2;

4) w art. 10a dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4c. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji składanej za pomocą środków komunikacji elektronicznej udzielone na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa ma zastosowanie odpowiednio do zgłoszeń, o których mowa w art. 10a ust. 1."

Art. 6. W ustawie z dnia 19 czerwca 2004 r. - Prawo celne (Dz. U. z 2013 r. poz. 727, z późn. zm.[7)]):

1) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Za termin dokonania zapłaty kwoty należności uważa się:

1) przy zapłacie gotówką - dzień wpłacenia kwoty należności w kasie urzędu celnego lub w kasie podmiotu obsługującego organ celny lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej, w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego;

2) w obrocie bezgotówkowym - dzień obciążenia rachunku bankowego dłużnika lub rachunku dłużnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego dłużnika w instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu lub zapłaty za pomocą karty płatniczej.

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1149.

2. W przypadku polecenia przelewu z rachunku bankowego dłużnika w banku lub instytucji kredytowej lub rachunku płatniczego dłużnika w unijnej instytucji płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych lub unijnej instytucji pieniądza elektronicznego niemających siedziby lub oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za termin zapłaty kwoty należności uważa się dzień złożenia zlecenia płatniczego przez dłużnika, jeżeli wpłacana kwota zostanie uznana na rachunku bankowym organu celnego w terminie wskazanym w art. 54 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. W razie przekroczenia tego terminu za termin zapłaty uważa się dzień uznania kwoty na rachunku bankowym organu celnego.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2, dłużnik ponosi koszty opłat i prowizji związanych z zapłatą kwoty należności za pomocą karty płatniczej.

4. W miejscu zapłaty kartą płatniczą organ celny jest obowiązany zamieścić informację o pobieraniu i wysokości opłat i prowizji z tytułu płatności przy użyciu tej karty. Przed dokonaniem płatności należności przy użyciu karty płatniczej dłużnik jest informowany o pobieraniu i wysokości opłat i prowizji z tytułu płatności przy użyciu tej karty.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu celnego, uwzględniając dane identyfikujące wpłacającego oraz tytuł wpłaty.";

2) po art. 57 dodaje się art. 57a i 57b w brzmieniu:

„Art. 57a. 1. Zlecenia płatnicze na rzecz organów celnych mogą być składane również w formie dokumentu elektronicznego przy użyciu oprogramowania udostępnionego przez banki lub innego dostawcę usług płatniczych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, uprawnionego do przyjmowania zleceń płatniczych albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub innym dostawcą usług płatniczych przyjmującym zlecenie.

2. Zlecenie płatnicze, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać dane identyfikujące wpłacającego oraz powinno wskazywać tytuł wpłaty, przy czym niepodanie lub błędne podanie tych informacji stanowi podstawę do odmowy realizacji wpłaty gotówkowej lub polecenia przelewu.

3. Rozliczanie płatności na rzecz organów celnych następuje poprzez międzybankowy system rozliczeń elektronicznych w krajowej organizacji rozliczeniowej lub poprzez system elektronicznych rozrachunków międzyoddziałowych Narodowego Banku Polskiego.

Art. 57b. Zapłata należności za pomocą karty płatniczej, o której mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2, jest możliwa jeżeli organ celny dysponuje odpowiednim urządzeniem do autoryzacji transakcji płatniczych.";

3) w art. 65 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, odsetki pobiera się w wysokości 200% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 ustawy z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

6b. W przypadku, o którym mowa w 5, odsetki pobiera się w wysokości

1) 50% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, jeżeli zgłaszający:
   a) złoży wniosek, o którym mowa w art. 78 ust. 1 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, oraz
   b) uiści w terminie 10 dni od dnia powiadomienia niezaksięgowaną i niepobraną na podstawie zgłoszenia celnego kwotę należności wynikającą z długu celnego wraz z odsetkami;
2) 200% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, jeżeli w wyniku kontroli zgłoszenia celnego dokonanej z urzędu stwierdzono zaniżenie kwoty należności wynikającej z długu celnego w wysokości przekraczającej 25% kwoty należnej.".

Art. 7. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 101, poz. 649, z późn. zm. [8)]) w art. 10 po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Płatnicy odpowiadają za podatek niepobrany, jeżeli niepobranie nastąpiło z ich winy.".

[8)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 149, poz. 996 i Nr 229, poz. 1496.

Art. 8. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.[9])w art. 3 w § 2 po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) opinie zabezpieczające;".

Art. 9. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.[10]) w art. 79a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynności kontrolne mogą być wykonywane przez pracowników organów kontroli po okazaniu przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej legitymacji służbowej upoważniającej do wykonywania takich czynności oraz po doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, chyba że przepisy szczególne przewidują możliwość podjęcia kontroli po okazaniu legitymacji. W takim przypadku upoważnienie doręcza się przedsiębiorcy albo osobie przez niego upoważnionej w terminie określonym w tych przepisach, lecz nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia wszczęcia kontroli.";

Art. 10. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.[11]) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 3;

2) art. 37 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku gdy kwota podatku należnego z tytułu importu towarów została określona w decyzjach, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34, naczelnik urzędu celnego pobiera od niepobranej kwoty podatku odsetki z uwzględnieniem wysokości i zasad obowiązujących dla potrzeb odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, z tym że ich wysokość jest liczona od dnia następującego po dniu powstania obowiązku podatkowego do dnia powiadomienia o wysokości należności podatkowych. Przepisy art. 65 ust. 6a i 6b ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne stosuje się odpowiednio. Odsetek nie pobiera się, jeżeli podatnik udowodni, że wykazana w zgłoszeniu celnym nieprawidłowa kwota podatku była spowodowana okolicznościami niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania.";

---

[9] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 543.

[10] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650.

[11] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 64, poz. 332, Nr 134, poz. 780, z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608, z 2014 r. poz. 312.

3) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Organem podatkowym właściwym w sprawie postępowań dotyczących ulg w spłacie zobowiązań podatkowych w podatku jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1282, z późn. zm.[12)]) w załączniku do ustawy w części IV w kolumnie 4 po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) jeżeli dotyczy pełnomocnictwa ogólnego w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa”.

Art. 12. W ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. Placówki pocztowe operatora wyznaczonego zobowiązane są do datowania pism nadawanych w państwach spoza Unii Europejskiej do organów podatkowych w momencie ich wpływu do pierwszej na terenie kraju placówki pocztowej.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.[13)]) w art. 49b:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zastaw, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się do Rejestru Zastawów Skarbowych prowadzonego na podstawie art. 46 Ordynacji podatkowej.”;

2) uchyla się ust. 4.

Przepisy przejściowe

Art. 14. § 1. Do wniosków o wydanie interpretacji indywidualnych wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Skutki prawne związane z zastosowaniem się do interpretacji indywidualnej wydanej na wniosek wniesiony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, ocenia się na

---

[12)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448 i 1512, z 2013 r. poz. 21, 455 i 1650.

[13)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, Nr 209, poz. 1243 i 1244, Nr 226, poz. 1475, Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 986 i 1456, z 2013 r. poz. 73, 675 i 1645 oraz z 2014 r. poz. 598.

podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 3. Do interpretacji indywidualnych wydanych na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy o zmianie, uchyleniu oraz stwierdzeniu wygaśnięcia interpretacji indywidualnej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. § 1. Do zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 56 § 1-1b ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Do zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się obniżoną stawkę odsetek za zwłokę w wysokości 50% stawki odsetek za zwłokę, pod warunkiem złożenia korekty deklaracji w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy i zapłaty zaległości podatkowej w ciągu 7 dni od dnia złożenia korekty. Przepisy art. 56a ustawy wymienionej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 16. § 1. Przepisy art. 59a Ordynacji podatkowej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym przed dniem wejścia w życie ustawy, w zakresie zaspokojenia z przedmiotu hipoteki lub zastawu skarbowego.

§ 2. Przepisy art. 24 ust. 5 i ust. 5g ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do należności z tytułu składek w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym przed dniem wejścia w życie ustawy, w zakresie zaspokojenia z przedmiotu hipoteki lub zastawu skarbowego.

Art. 17. Do przedawnienia zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. Do odpowiedzialności podatkowej osób trzecich z tytułu zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. W sprawach, w których spadkobiercy złożyli zgodne oświadczenie woli, na podstawie art. 105 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 105 tej ustawy w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Pełnomocnictwa dołączone do akt przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a także ich urzędowo poświadczone odpisy oraz uwierzytelnione odpisy uznaje się jako pełnomocnictwa szczególne.

Art. 21. Osoba wyznaczona do reprezentowania kontrolowanego, o której mowa w art. 281a § 1 Ordynacji podatkowej, ustanowiona na podstawie dotychczasowych przepisów, po wejściu w życie ustawy jest traktowana jak pełnomocnik szczególny do spraw kontroli podatkowych.

Art. 22. Przepis art. 305ja ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się do dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 2014 r.

1) ze stosunku pracy;

2) ze stosunku służbowego;

3) z spółdzielczego stosunku pracy;

4) z pracy nakładczej;

5) z tytułu zasiłków pieniężnych wypłaconych przez zakład pracy, o którym mowa w art. 31 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przez płatników, o których mowa w art. 42e ust. 1 tej ustawy;

6) z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 pkt 7 i 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;

7) z emerytur lub rent oraz innych świadczeń krajowych, o których mowa w art. 34 ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Art. 23. § 1. Postępowania podatkowe, kontrole podatkowe, czynności sprawdzające oraz inne sprawy podatkowe w zakresie podatku od towarów i usług rozpoczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają załatwieniu przez naczelników urzędów skarbowych właściwych w zakresie podatku od towarów i usług na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Zwroty podatku od towarów i usług niedokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają we właściwości naczelników urzędów skarbowych właściwych w zakresie podatku od towarów i usług na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. § 1. Postępowania i inne sprawy z zakresu wynikającego z ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników w zakresie podatku od towarów i usług rozpoczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają załatwieniu przez naczelników urzędów skarbowych właściwych w zakresie podatku od towarów i usług na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Przeniesienie danych rejestracyjnych podatników podatku od towarów i usług do ewidencji naczelnika urzędu skarbowego ustalonego na podstawie przepisów obowiązujących po wejściu w życie przepisu art. 10 pkt 1 niniejszej ustawy nastąpi z urzędu.

§ 3. Wynikająca z przepisów niniejszej ustawy zmiana właściwości w sprawach ewidencji podatników i płatników dla zarejestrowanych podatników podatku od towarów i usług nastąpi z urzędu zgodnie z adresem miejsca zamieszkania lub siedziby podatnika zgłoszonym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy wymienionej w § 1.

Art. 25. Mali i średni przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r. fakultatywnie przekazują dane w postaci plików o formacie strukturalnym na żądanie skierowane na podstawie art. 193a, art. 274c § 1 pkt 2 i art. 287 § 1 pkt 2 ustawy oraz art. 287 § 1 pkt 2 ustawy w związku z art. 31 ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej.

Art. 26. Rada Ministrów dokona analizy stosowania przepisów działu II rozdziału 1b oraz działu III rozdział 1a ustawy oraz przedłoży Sejmowi odpowiednią informację w tym zakresie po ostatecznym i prawomocnym zakończeniu dwudziestu postępowań prowadzonych w zakresie art. 25f ustawy, jednak nie później niż w terminie 3 lat od daty wejścia w życie przepisów działu III rozdziału 1a.

Przepisy końcowe

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 1-3, pkt 5-19, pkt 21, pkt 22, pkt 23 w zakresie art. 18a-18c i art. 18e, pkt 24-36, pkt 38-44, pkt 47-62, pkt 63 lit. a, b i lit. e, pkt 64-76, pkt 78, pkt 80-100, pkt 104,

pkt 105 w zakresie art. 144, art. 145 § 1-2 i § 5, art. 146, art. 147-154c Ordynacji podatkowej, pkt 106, pkt 107 z wyłączeniem zakresu stosowania art. 25f ustawy, pkt 108-117, pkt 119-120, pkt 121 lit. a-b, pkt 122, pkt 123, pkt 126-133, pkt 134 lit. a z wyłączeniem zakresu kosztów ustalanych przez organ wyznaczony na podstawie art. 18d oraz lit. b, pkt 135 z wyłączeniem żądań zgłoszonych do organu wyznaczonego na podstawie art. 18d, pkt 136-138, pkt 140, pkt 141, pkt 142 w zakresie art. 274c § 1 pkt 1, § 2-4 Ordynacji podatkowej, pkt 143-147, pkt 148 w zakresie art. 284 § 1 zdanie pierwsze, art. 284 § 2-7, pkt 149-152, pkt 153 z wyłączeniem art. 287 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, w zakresie w jakim powołane przepisy wprowadzają obowiązek przekazania danych w formie elektronicznej w postaci plików o formacie strukturalnym, pkt 154-159, pkt 161-165, pkt 167-170, art. 2, art. 3 pkt 1-4, pkt 6-7, art. 4, art. 5 pkt 1 i pkt 3-4, art. 6-9, art. 10 pkt 2, art. 12, art. 14-21, art. 23-26, które wchodzą w życie z dniem 1 czerwca 2015 r.;

2) art. 1 pkt 4, pkt 20, pkt 23 w zakresie art. 18d, pkt 37, pkt 63 lit. c, d, pkt 77, pkt 79, pkt 101-103, pkt 105 w zakresie art. 145 § 3-§ 4, art. 146a Ordynacji podatkowej, pkt 107 w zakresie stosowania art. 25f ustawy, pkt 118, pkt 121 lit. c, pkt 124, pkt 125, pkt 134 lit. a w zakresie kosztów ustalanych przez organ wyznaczony na podstawie art. 18d, pkt 135 w zakresie żądań zgłoszonych do organu wyznaczonego na podstawie art. 18d, pkt 139, pkt 142 w zakresie art. 274c § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, pkt 148 w zakresie art. 284 § 1 zdanie drugie, pkt 153 w zakresie art. 287 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, w jakim powołane przepisy wprowadzają obowiązek przekazania danych w formie elektronicznej w postaci plików o formacie strukturalnym, pkt 160, art. 5 pkt 2, art. 10 pkt 1 i 3 i art. 11, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;

3) art. 1 pkt 45-46, art. 3 pkt 5 i art. 13, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

ZASTĘPCA DYREKTORA Departamentu Polityki Podatkowej Włodzimierz Gurba 09.07.14

Za zgodność pod względem prawnym i redakcyjnym ZASTĘPCA DYREKTORA Departamentu Prawnego 10.07.14